

EGYENRUHÁK
médret után, felszerelési
cikkek, kősz. fürdő-
és fluruhák

BARTALIS ISTVÁN
ruhaüzletében
KOLOZSVÁR, Egyetem utca 1.
TELEFON: 28-47

MAGYAR PAPIR ES IRŐSZERSZÁLLÍTÁSI VÁLLALAT
SCHULER ISTVÁN ES FIAI
BUDAPEST, V., SZALAY-UTCA 3. SZÁM.
TELEFON: 12-49-08 ES 12-06-78.

Forraláshoz,
melegítéshez,
főzéshez szabaddan, háztartásban célszerű, takarékos
veszélytelen a
CEROLUJ
SZILÁRD ÉGŐTABLETT
Denai, spirítusz helyett. Kapható drogériákban, fűszer-
festékeküzletekben.

EGYENRUHA
Pontos szállítás, felszerelési cikkek
Gergely Béla
NAGYVÁRAD, Mezey Mihály-utca 1
A m. kir. csendőrség Bihar és Szabolcs megyei osztályának szerződött szabó.
Mogbízható, pontos kiszolgálás.

Mi csendőrségi nyomtatványokat, könyv, papír, töltőtollat
SIMON ISTVÁN
CÉGNÉL VÁSÁROLUNK.
NAGYVÁRAD, Brémer-tér 3. Telefon: 26-43
A m. kir. Csendőrség szolgáltatója.

Egyenruházati cikkek
SZABÓ LÁSZLÓ-nál
BUDAPEST, IX., MESTER-U. 38. Pontos postal kiszolgálás.

Kedvezményes díjazás
Jó Bertalanné
bútorüzletéből vásároljunk
bizalommal.
BUDAPEST, VII., NÁKÓCZI-ÚT 82. L. 3. Telefon: 223-181.
Vidékre árufuvarozással küldünk.

ZALKA LAJOS
SZÉKESFEHÉRVÁR, Nádor-u. 35.
A magy. kir. csendőrség szerződéses
szállítója. A m. kir. csendőrség tag-
jainak kedvező feltételekkel.

PALLADIS
R. T.
Csendőrségi felszerelési cikkek
írószer és papír raktár.
BUDAPEST, VI., ANDRÁSSY-ÚT 130. I. EM.
Távbeszélő: 120-013.

Egyenruházat HOKSÁRI
KELETI P.-U.-NÁL BAROSS-TÉR 4
NYUGATI P.-U.-NÁL TERÉZ-KÖRÚT 60

VÁSÁROLJUNK
OSZTÁLYSORSJEGYET
TÖRÖK BANKHÁZNÁL
BUDAPEST, IV., SZERVITA-TÉR 3. SZÁM.

PAPIR, IRŐSZER
Csendőrségi nyomtatvány,
EGYENRUHÁZATI FELSZERELÉS
szükségletünket szerezzük be
CSERFAL ISTVÁN-tól
BUDAPEST, VI., JÓKAI-UTCA 22. A nyugati p.u.-tól 2 pers.
Mogbízható óskeresztény cég! • Pontos postal kiszolgálás.

XXXIV. évfolyam.

Budapest, 1944. november 1.

21. szám

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti:
BENEDEK MIHÁLY alezredes

Segéd-szerkesztő:
Dr. BANYAI LÁSZLÓ százados

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest,
II. Fő-utca 71. Telefon: 153-079

Előfizetési árak:
Egész évre 24 pengő, félévre 12 pengő.
Postakiszorítópénztári csekkiszámla: 26.342.

Megjelenik
minden hónap 1-6 n.
és 15-6 n.

*Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában.*

Amen.

Magyar csendőrök!

Írta: VAJNA GÁBOR m. kir. belügyminiszter.

1944 október 15. és 16-án nemzetünk életében fordulópontot jelentenek. Az első nap jelenti az árulást, a gyáva meghunyászkodást, a haza és a nemzet jövőjéről való megfélekedést, a nemzet egyetemességéért való áldozatvállalás megtagadását és a temető kapuját.

Ezzel szemben a második nap jelenti számunkra a nemzet nagy létérdekeinek felismerését, a közösségért való áldozatvállalást, lemondást és a hősi életszemléletnek oly mértékben való előretörését, amint azt a magyar Nemzet becsülete, ezeréves történelmi múltja és a saját jól felfogott érdeke megkívánják.

Abban a nagy háborúban, amely 1938 óta tomhol a világ-zsidóság érdekeiért harcoló szovjet, angolszász szövetségesek és a német-olasz-japán és szövetségesei között, csak egy fél lehet a győztes és ez a fél csak mi lehetünk, mert ez a háború véres és komolyan ma már az életért folyik. E háborúban vagy megsemmisítünk, vagy megsemmisítettünk. Egy harmadik eset teljesen lehetetlen. Európa keleti és nyugati részei fölperzselve, lerombolva a pusztaság képét mutatják. Magyar Nemzetünknek nem lehet célja egy pillanatig sem, hogy e pusztulás útjára lépjünk. A szovjetbetörés után sajnos, Magyarország keleti végei és nagy magyar Alföldünk is idegen, rabló hordák prédájává lett. Hosszú lenne rámutatni azokra a borzalmas bűnökre, melyeket az 1919-es világháború óta Nemzetünkkel szemben elkövettek. Csak azt állapítom meg, hogy békés úton revíziót csinálni nem lehet. Ha azt akarjuk, hogy Nemzetünk ne jusson Lengyelország, Románia és Finnország sorsára, akkor minden erőt össze kell szedni, minden áldozatot vállalunk kell, hogy ez a tragédia számunkra be ne következhesse. Az elmúlt negyedszázad alatt a békés revízió gondolatának hangoztatása által nemzetidegen propaganda minden eszközzel igyekezett a magyar hősi életszemlélet lerombolására. Ezek az elemek tisztában voltak azal, hogy csak egy erkölcsi összeomlott nép és

Nemzet képesek mindent odadobva, inkább a gyáva meghunyászkodást, mint az áldozatvállalást választani. Éppen ezért, különösen az utolsó esztendőben, a terrornak minden eszközével igyekeztek, az őket kiszolgáló rendszer, azt a nagy népi mozgalmat melyet Szálasi Ferenc a korszakának megfelelően Hungarizmus néve alatt foglalja össze, kigúnyolni, lehetlenné tenni, elnyomni és megsemmisíteni. A rendszerrel azonban erősebb volt Nemzetünk hite és akarata, melyet Szálasi Ferenc és a Hungarista mozgalom iránt érzett. Hogy a Magyar Nemzet eme szélesebb rétegei Szálasi Ferencben és a Hungarista mozgalomban nem csalódtak, azt igazolja október 16-án, mert ha az október 15-i árulás után nyugodtan beleegyeztünk volna abba, hogy az utolsó fegyvert kezünk közül kiadjuk, akkor most talán már a Dunántúli is előzölötték volna a szovjet embertelen hordái és a nyomokban feltűnő zsidó pribékek. Nagyszalonta és sok-sok magyar székely város és falu népe, a megbecstelenített magyar asszonyok és gyermekek, a legyilkolt és megkínzott véreink holttestei a napnál fényesebben igazolják e megállapításom igazságát.

Csendőr bajtársak! A magyar csendőr — e testület megszületése óta — a rendnek, fegyelmének és a kötelességtudásnak mintaképe volt. Több, mint 20 esztendőt dolgoztam a csendőrség legkülönbözőbb szerveivel együtt és így mondhatom, hogy a csendőrszemlélet tökéletesen ismerem. Láttam a csendőri nyomozni, szigorúan fellépni, de láttam a csendőrségnek jószágos emberi szívét, szerencsétlen és nyomorult emberekkel szemben is. Én tudom, hogy az elmúlt esztendő különösen súlyos és nehéz kötelességteljesítést rótt a csendőrségre, tudom, hogy a csendőr hivatásán túlmenőleg fegyverrel a kezében az ellenség előtt is hősiiesen, vitézül és bátran állotta meg a helyét mindot, ahová őt a legfelsőbb parancs, vagy sokszor öntevékenyen a belső becsületérzés és hazája iránti halálig való hűség rendelték.

Mi az előző kormánytól és a rendszertől egy súlyosan nehéz helyzetbe állított Magyarországot vettünk át. Minket a kötelesség rendelt ezekre a helyekre és hungarista szívvel és lélekkel éjet nappá téve azon dolgozunk, hogy szeretett Hazánkat és Nemzetünket a végső pusztulástól megmentjük. Bármilyen súlyos órák következzenek is el Nemzetünkre, itt fogunk állni helyünkön és a magyar föld minden egyes darabkájáért és minden egyes testvérünk életéért, vagyonának és jólétének megmentéséért harcolni fogunk. E harcot azonban nemzetünk és fajtánk javára, dicsőségére és boldogságára csak akkor tud-

holyodott várbeli klikkek, a legbecstelenebb szószegéssel akarták elárulni a magyarság életéért és fennmaradásáért vérért és életét is áldozó német népet. Az árulás módszereiben nem válogatott. Hazugságok özönével mértelyezte a lelkeket és szította a németgyűlöletet. Elpocsékolta és szétzillesztette a nemzet felfegyverkezésének és háborús ellenállásának erőtartalmait. Mesterségesen felfokozták a munka és termelés megszakítását. Rémhírtérjesztéssel és defetizmussal gyengítették a lelki ellenállást. Ív készültek a végső, de legnagyobb árulásra: a fegyverletételre.

Ez a legnagyobb árulás, amely ránkzúdította azt a vad ázsiai és bolsevista hordát, amely gyilkolva pusztít, asszonyokat becselenit meg és ázsiai rabszolgaságba hurcol milliókat, október 15-én akarta kiűzni a harcoló magyarság kezéből a fegyvereket és a megsemmisülés sorsára dobni a magyar életet. Az árulás nem sikerült, mert Szálasi Ferenc mögött — ebben a történelmi pillanatban — tömör egységben lámadt fel a magyarság. Ebben az egységben példaadó hűséggel állt oda a magyar feltámadás mozgalma — a Hungarizmus mellé — a magyar csendőrség is. Milliók és milliók ezen a napon váltották tettekre Szálasi Ferenc magasztos parancsát, hogy: „Inkább hős egy pillanatra, mint rabszolga egy életen át.” És győzött a magyar élni akarás, a magyar becsület és testvéri összefogás. Győzött, mert komolyan átértette ezeknek a történelmi pillanatoknak nagyságát és jelszavául ezt választotta: „Győzelem vagy halál!”

Azon a vasárnapon az árulás dermedt letörtségét először az élkeseredés vad harcos akarata, azután — Szálasi Ferenc örökértékű és szépségű hadparancsa után — a győzelem boldog öröme váltotta fel. De most félre az első napok ünnepléseivel. A magyar élettér belsejében tombol az árulással ránkzúdított élet-halálharc. Itenkor nincs helye az ünneplésnek. Itenkor mindenkinek, aki a felelősség erejével hordozza az életet, csak egy gondolata lehet, csak egyért élhet és dolgozhat és harcolhat: a végső győzelemért. Aki ma ezt nem tudja, vagy nem akarja megérteni; aki ma is széthúzási fakaszt azok között, akik az egység erejével védelmezik milliók életét, árulók. Az árulók sorsa pedig az erkölcsi és fizikai halál.

Ébredj magyar!*

Ébredj magyar, az ősi föld veszélyben,
Elvész a fajtánk, hogyha nem merünk!
Velünk az Isten száz csatán keresztül,
Nem veszhetünk el, csak mi győzhetünk!
Harcoltunk bátran, százezernyi bajjal,
De már a hajnal jön, hasadni kezd!
Ha összefog most magyar a magyarral,
Győzelemre visz majd a Nyilaskereszt,
Szálasi Ferenc!

* A Nyilaskeresztes párt hivatalos indulója.

A székely havasok meséje.

Regényes történet.

Írta: AGYAGFALVI HEGYI ISTVÁN.

Az öreg tanítóéknál.

Simogató, langyos őszi napfény híg aranya folydogált be az ablakon, egyenesen a vedlett, fekete íróasztalra kiterített arkus-papírosra, melyen az öreg rektor szájkás, még ma is kemény, határozott beui úgy sorakoztak egymás mellé, mintha egy regiment baka állt volna glédában.

A tornác feletti ajtón kopogtatás hangzott.
— Szabad! — dörmögte az öreg úr s az írásból felnézve az ajtó felé fordult. A csipkés függönyű üvegajtó mögött a postásfiú pufók, mosolygós arca lett láthatóvá.

— Csak az újság! — kotorászott a nyakában lógó nagy bőrtáskában. — Levél az ma nem gyűlt! Ugy látszik, az öreg úr nem is nagyon bánja a levelet. Türelmetlen mozdulattal nyúlt az újságért, letépte a keresszszalagot s az íróasztalon szétterítve, mohón lapozni kezdett.

A postásfiú illendően köszönt s elment. Az íróasztal fölött lógó kalitkában éktelen füttykoncertbe kezdett az öreg úr afrikai diszpintye, amit olyan nagy gyönyörűséggel szokott hallgatni. De ma nem lehetett füttyhallgató kedvében, mert bosszúsan mordult fel a kis énekesre:

— Elhallgatsz te betyár! Az ember a szavát se hallja tőled! — A pinty tovább trillázott, mire az öreg túlkabálva a madarat, harsogta:

— Anyjukom, anyjukom! Megjött az újság! Benne van az ítélet! Kivülről izgatott női hang válaszolt:

— Megyek már apjukom, megyek! Csak éppen a rántást húzom félre a tűzről! — Kisvártatva korát meghazudtoló fürgeséggel rontott be a fehérhajú, kis gömbölyű öregasszony, s kezét fehér kötényébe törülgetve jelkenedzte:

— Olvassa már, mit ír! Jaj, megöl a kíváncsiság!

Az öreg úr már az asztal mellett ült, de most fészkelődni kezdett:

— Könnyű azt mondani! De hol az ókulárém?

A rektorné félíg nevetve, félíg bosszúsan csapta össze a kezét:

— Hát hol volna vén oktondi? Mindegyre fel-taszítja a homlokára s aztán keresi még az ágy alatt is!

— Jól van jól, elég a lapátolásból! — dörmögte az öreg úr. — Na lássuk! — Azzal messzire tartva magától az újságot, tempósan elkezdte:

„Ítélet a Simó-féle bűnügyben. Az a nagyszabású bűnügy, mely vármegyénket az egész ország érdeklődésének homlokterébe állította, ma eljutott a csúcsponjtjára...”

Itt elköhintette magát s megcsóválta a fejét.
— Hm. De nagy feneket kerít nekil — De az öreg asszony türelmetlenül hajolt az újság fölé:

— Ne szóljon belé öregem! Mennyire ítélték?

„A bírógyilkos Simó Gábort a királyi törvényszék 7 évi és 8 hónapi fegyházbüntetéssel sújtotta valamint 10 esztendei hivatalvesztésre.”

Hősi halált haltak:

Dombavári József
őrmester

1944 szeptember hó 17-én
Szerencsfolván, partizánokkal
vivott harcban.

Bárános Vince
szakaszvezető

1944 szeptember hó 12-én
Szabadkán, partizánokkal
vivott harcban.

Csikós Sándor
psz. ővezető

1944 szept. 25-én Palánka ha-
láróban, partizánokkal vivott
harcban szerzett sérülésében.

Hujber Lajos
psz. ővezető

1944 szeptember hó 5-én
Feleknél, a románokkal vivott
harcban.

Munkácsi József
szakaszvezető

1944 szeptember hó 16-án
Csapon, bombatámadás kö-
vetkeztében.

Tisztelgünk dicső emléküek előtt!

A rektorné úgy elcsodálkozott ezen, hogy hir-telen leült a dívány sarkára.

— Hivatalvesztésre? Hát mitéle hivatala volt neki? Hiszen még presbiter se volt!

A rektor nem válaszolt. Bizonyára ő se értette a dolgot, de a férfinak nem szabad elárulni a fehérség előtt, ha valamit nem tud, mert akkor oda a tekintély. Ezért zavartalanul folytatta az olvasást:

„Az ítéletet a kötelező tisztelettel fogadja a köz-
vélemény, de nem hallgathatjuk el, hogy az sokkal
enyhébb, mintsem az igazságért zajgó kebleket le-
csillapíthatta volna...”

A rektorné felugrott.

— Tiszta igaz! Kötél járt volna neki, nem
aristom! — Az öreg úr újból megcsóválta a fejét s
rosszalólag nézett az asszonyra.

— Ugyan, ugyan anyjukom! Te beszélsz így,
aki a csirkének se tudod elválni a nyakát!

— Igen ám, de a csirke nem öl embert! Aki
embert öl, az akasztófát érdemel! — nyelvelt vissza
nekiveresedve a néni.

Az öreg úr megvakarta a tarkóját.

— Embert öl, embert öl... de milyen embert!
Magad is legazemberezted annak idején a bírót,
mikor ideállított, hogy a fejős bivalyat adjuk el
neki 2000 lejért, mert úgyis elviszik adóba. Azt

mondta, megérdemelné a zsebrákja, hogy beleves-
sék a fenekellen tóba...

— Igen ám, de Simó Gábor vérbeköptülte!

— Hát az nem egykutyta? Csak fejérréppel ne
kezdje disputát az ember!

... Hirtelen kivágódott az ajtó s mint a szél-
vész, úgy rontott be Zsuzsika. A csillogószemű,
fényes-piros orcájú szélvész-kisasszony, — az öreg
házaspár kései kivirágzása — szintén egy ujságot
lobogtatott a kezében.

— Édesapám! Édesanyám! Elitálték Simó
Gábort! Itt az ujság!

— Tudjuk, tudjuk jányom, csak ne szelebur-
diskodjál! Miféle ujság az a kezében?

— A „Vármegyénk és vidéke“. Máriskóéknak
ez jár. Beugrottam hozzá egy percre, hát nem éppen
a tudósítást olvassa?

Az öreg tanítóné felfortyant.

— A gyönyörűséges makvirág! Hogy feltarisz-
nyált az apja gyilkosának! — A rektor úr harmad-
szor is megcsóválta a fejét, aztán levette az ókulárét
s ménkü nagy zsebkendőjével megtörülgette.

— Gyí te szájam, gyí, gyí, gyí! Csakhogy éppen
mondj valamit...

— Nem is bocsátom meg neki soha! — mérge-
ldőt a kis öregasszony s a légyecsapóval agyon-
ütött egy ártatlan legyecskét, mely meglegedetten
dörzsölte össze első lábait a meleg napfényen.

— Adsz csak ide azt az ujságot Zsuzsika fiam!
— nyújtotta ki a kezét az öreg úr. — Fogadni mer-
nek, nincs egy véleményen a másikkal...

— Tessék édesapám! Szegény Máriskó, ahogy
olvassa, csak elfehéredik s ha el nem kapom, még
lezuhan. Lefektettem a kanapéra, bekiáltottam Lidi
néit s ecéttel dörzsöltük...

— Kámforos pálinkával kellett volna! Az a leg-
jobb! — izgult a mama. — Ó szegény szivecském!
Viszel neki egy kis jó forró húslévest!

A rektor bácsi mosolyogva emelte fel a szemét
az ujságból s kötelekde nézett az oldalbordájára:

— A gyönyörűséges mákvirágnak? Hát eddig
tartott az örök harag?

— Magát ki kérdezte, vén marmota? De így
sohse lesz délebéd! — duruzsolt az öregasszony s ki-
fordult a konyhára. Az öregúr újból kézbevette az
ujságot.

— No lássuk, mit ír az ellenlábás? Ahá! Jól
kezd! Hallgass csak ide leányom: „Vármegyénk és
Vidéke jósolta meg először, hogy Simó Gábor nem
fog az akasztófán száradni. Az a majdnem nyolc
súlyos esztendő, amit Justitia anyánk bekötött
szemé rá kímért...“ — a kirelejumát, de cifra!

A lány nagyot nevetett.

— Nem is tudtam, hogy a szem mérni szokott!
Különösen a bekötött szem. Az intézetben szekun-
dát kapott volna az ujságíró úr!

Az öreg rábólintott:

— De még tőlem is, a beszéd és értelemgyakor-
latból! De lássuk tovább: „3 év és 3 hónap lett volna
az a megnyugtató igazságügyi középárányos, amely
amaz, bár önkényszerű, de megérthető egyéni akció
ellenértékéül megnyugtatóan elfogadható lett
volna...“ — No, ebből elég jányom. Ennyi handa-
banda egy rakáson! A fontos az, hogy új koncot ka-

pott ebben a cikkben a Vármegyei Hírkürt is! Ma
már van amin elmarakodjanak egy felesztendőig.

Zsuzsika szelesen el akarta kaparintani az ujsá-
got. Visszaviszem Máriskóékhöz. Eddig kész a leve-
is... — hadarta.

Az öreg megmarkolta a lapot s nem adta ki a
kezeiből.

— Várj már egy cseppet! Nézzemsze meg, mit
ír egyebet? — „Küsmődön háromlábú bikaborju
született... Oroszfaluban betörték a zsidó boltjába...
Bokor Ézékiás hat hetős csecsemőnek foga jött...“

— no, viheted jányom. De siess vissza, egy fertály
óra múlva mi is ebédelünk!

— Sietek, sietek, mint a hónapos retek! — azzal
a mindig jókedvű fruska megperdülve sarka körül,
eltűnt a konyhaajtó mögött.

— Fudri Sári! — mosolygott az apja s visszaült
íróasztalához. De ma minden összejárt, hogy
megkezdett írását ne fejezhesse be. Alig sercegetett
pár sort, újabb kopogtatás zavarta a tornácra vezető
ajtó felől. Bosszankodva állt föl, hogy ajtót nyisson,
de már addigra kitárult az ajtó s berontott rajta a
segédjegyző. Fiúban ugyanaz az örökké vidám, lár-
más típus volt, mint leányban Zsuzsika. Nem csoda,
ha jól megértették egymást.

— Pálinkás jóreggelt, rektor bácsi! — csapta le
a kalapját egy székre a vendég. — Hát Zsuzsika
hol van?

— Zsuzsika nincs itthon! — dörögte az öreg,
miközben kinyitotta az almáriom ajtaját. — Ellen-
ben pálinkával szolgálhatok. Kisüstön fött! — s meg-
töltött két pálinkáspoharat.

— Isten éltesse rektor bácsi! — emelte magasra
poharát nevére a vicenótárius. Az öreg úr koccin-
tott s széttörülve deres bajuszát, székkel kínálta a
vendéget. — Minek köszönhetem a szerencsét ebben
a szokatlan időben, öcsémuram? — kérdezte szívé-
lyesebb hangon. — Azt hittem, hogy ilyenkor a
hivatalban körmöl!

— Hivatalban vagyok itt is, — nevetett a fiatal-
ember — csak nem körmölök. Azaz, dehogya is nem
körmölök! — Azzal egy rubrikázott ívet vetett ki zse-
béből, kicsavarta töltőtollát s komolyságot erőltetve
magára, hivatalos hangon mondotta:

— Domokos János nyugalmazott iskolaigazgató,
312 házszámú lakos. Büntetés terhe alatt felszólítom,
jelentse be, hogy hány tyúk van a háznál és abból
hány a tojós?

Az öregúr elképedve nézett a fiatalemberre.

— Miféle rossz vicc ez már megint?

A segédjegyző nagyot nevetett.

— Rossz vicc? Tessék csak idenezni! Írásbeli
rendelet ez kérem! A rektor elolvasta az odanyuj-
tott gépirást s megcsóválta a fejét.

— Abszurdum!... de ha már rendelet, menjen
ki s nézze meg maga, hogy melyik tyúk tojós. Én
nem foglalkozom effélével!

— Hát én se! — ült le az íróasztalhoz a segéd-
jegyző. — Ki győzné az aprójószágot mind számba-
venni? Majd csak beírunk valamit. Eszerint: Do-
mokos János. 17 tyúk, egy kakas. Tojós 5. Így ni,
ezzel is megvagyunk! — tette zsebre az írásait.

— Ej, ej öcsémuram! — nézett rá szemrehányó-
lag az öreg úr, — akármilyen lehetetlen rendelet is
ez, de rendelet! Legalább szót volna a feleségem-
nek, ő pontosabb adatokkal szolgálhatott volna!
— Minek az? — állt föl a fiatalember. — Ami-
lyen a rendelet, olyan az elintézés! Beírok egy ház-
számot és pászl!

A rektor úr csak legyintett s azzal az íróasztal
szélén fekvő pipájáért nyúlt, hogy megtömjé.

— Hát a Simó Gábor elítéléséhez mit szól
öcsém? — nyomkodta be hüvelykujjával a dohányt.

— Gábor három esztendeig, — osztálytársam volt.
benthagyta a kollégiumban, — osztálytársam volt.
Sohase hittem volna, hogy ilyesmire vetemedjék!

— Én pláne nem! — komorult el az öreg arca,
miközben pipára gyújtott. — Idehaza az iskolában
a legszelidebb, legszofogadóbb gyermek volt. Vala-
hogy még ma se tudom elhinni, hogy akasztófavirág
lett belőle!

A segédjegyző a kalapja után nyúlt.

— Én se hittem, amíg a zsebkendő-história ki
nem derült, — vonogatta a vállát.

— Hát az meg már micsoda? — kérdezte az
öreg egy kiadós szippantás után.

— A rektorbácsi ne tudná? De különben nem
esoda, ha nem is tudja, mert csak a vizsgálat alatt
derült ki, hogy Zsuzsika nén másnap egy véres zseb-
kendőt talált a pitvarban. Azt hitte, hogy a megölt
bíróé, mert annak, mint afféle bővérű embernek —
gyakran volt orrvérzése. Csak jóval később kottyin-
totta el a szomszédban a dolgot, akkor is csak úgy
mellékesen. A hír a csendőrök füléhez is eljutott s
kinyomozták, hogy az bizony a Simó Gábor zseb-
kendője, nem a bíróé. A tettes véres kezét törül-
hette meg vele s izgalmában nem a zsebébe csúsz-
tatta a kendőt, hanem melléje. No és lehet-e más a
tettes, mint akinek a véres zsebkendőjét a hely-
színen megtalálják? Vagyis Simó Gábor!

— Mit szolt hozzá Gábor? — szomorodott el az
öreg úr.

— Beismerte, hogy a zsebkendő az övé. Nem is
tagadhatta, mert volt még odahaza abból a fajtából
néhány. Azt persze nem vállalta, hogy ő törülte
volna bele a véres kezét...

— Szerencsétlen gyerek, mind tagadhatta! —
söhajtott az öreg. — Most már én sem kételkedem
a bűnösségében s nem csudálom, hogy annyi bizo-
nyilék s pláne a legutolsó alapján elítélték. Meg-
foghatatlan... megfoghatatlan...

A segédjegyző köszönt s elszelelt. Az öreg úr
most már zavartalanul folytathatta volna a megke-
zdett írást, de nem bírta. Mélyen elgondolkozva le és
fel sétálgalt a szobában, hátán összekulcsolt kéz-
vel. Még a pipáról is megfeledkezett.

(Folytatjuk.)

Ha lehull a két kezünk is,
Ha mindnyáján itt vesszünk is,
Előre!
Hogyha el kell venni, nosza,
Mi vesszünk el, ne a haza,
Előre!

Petőfi.

A belügyminiszter úr október 18-án látogatást tett a buda-
pesti csendőrlaktányában. Fogadása a laktanya bejáratánál.

A helyszín nyitott könyv...

Írta: GÖNCZY ANTAL főtörzsőrmester (Kassa).

(Pályázatunk anyagából.)

1934 április 17-én Fazekas Antal* helveciai lakos
az ottani csendőrsőrn bejelentette, hogy felesége
aznap éjjel a lakásuk kamrájának mestergerendá-
jára felakasztotta magát és meghalt.

A helyszínen az alábbiakat állapítottuk meg:

A szoba-konyhás lakással egy fedél alatt levő
kamra mestergerendájáról lóg le Fazekas Antalné
hullája. Lába a földtől 57 cm magasan van. A holt-
test alatt és környékén nincs olyan tárgy, amire az
elhalt felállhatott és a kötelet a nyakára illeszthette
volna. A kamra egyik sarkában végére állított mosó-
teknőn egy nagyobbajta üngyujtó van, amelynek
fedele hiányzik, de egyébként használható. A hullá
lábai alatt, a letaposott poros talajban, mely ujjakkal
széjjel van kaparva, egy darabka szövettel együtt
leszakadt, barnászínű esont-mellénygomb hever. A
gomb és a véle leszakadt szövet közé csavarodva 17
drb. 18—20 cm hosszú hajsza látszik. Ezekről felü-
letes vizsgálattal is könnyen megállapítható, hogy
nőtől származnak.

* A nevet megváltoztattuk. (Szork.)

A hulla feje a mestergerendához igen közel van. A kötélszálakat nem lehet annyira kinyitni, hogy abból a hulla feje kiemelhető legyen.

A mestergerenda puha, szájkás fenyőfából készült és tényleg meszelt. A kötél a gerendába, különösen annak a két felső sarkán annyira belevágódott, hogy az ezáltal okozott barázdák a kötél vastagságának felelve megegyeznek. A kötél leoldása után a barázdáról megállapítható, hogy az nem a hulla ránehezedése folytán jött létre, tehát nem benyomott barázdák, hanem a kötél húzásával előidézett bevágások. Úgy keletkezett, hogy a kötél egyik végén levő nagyobb súlyt, tehát a hullát a gerendán átdobott másik kötélvégén felhúzták. Kétségtelenül bizonyították ezt a bevágásban a kötél húzásának irányába mutató fenyőfa-szálak is. A járőr ezt ugyanezzel a kötéllal és ugyanezen a gerendán kipróbálás útján is megállapítja, ezért a gerendának ezt a részét a járőr kivágatja és bűnjelként őrizetbe veszi.

A helyszínen és környékén más értékes nyomot vagy adatot felfedezni nem lehet.

Feltevésünk a helyszíni nyomokból és adatokból a következő volt:

1. Az áldozatot férje a szobában megfojtotta, azután a hullát átcipelte a kamrába és felakasztotta. A hulla vonzólása közben csavarodott rá az áldozat haja Fazekas mellényének gombjára, ami le is szakadt és így taposta bele a tettes a kamra földjének porába.

2. Fazekas a kamrába átvonszolt holttest nyakát a kötélszálakra illesztette, azután a kötél másik végét a gerendán átdobva, húzta fel a hullát. Ez idézte elő a gerendán a jellegzetes és mély barázdát.

3. Munkája közben a kamrában az öngyújtójával világított, amit munkája végeztével ott is felejtett.

Feltevésünk helyes volt. Fazekas ünneplő mellényének (a gyilkosság vasárnap este történt) legfelső gombja egy darabka szövettel együtt hiányzott. A teknő végén talált öngyújtó fedele a zsebében volt. A tettes mindvégig tagadott ugyan, a bíróság a leírt bizonyítékok alapján mégis 10 évi fegyházra ítélte.

II.

Kelemen Péter jánoshaime lakos a csendőrőrsön bejelentette, hogy aznapra virradó éjjelen a Kossuth-u. 11. szám alatt levő bőrkereskedésbe ismeretlen tettes betört és több ezer pengő értékű árut ellopott.

A helyszínen az alábbiakat állapítottuk meg:

Az üzlethelyiség kirakatablaka közvetlenül az utcára néz. Az ablaknak kb. egy \square méter nagyságú, de határozatlan alakú üvegtáblája kitörve, az ablakközben áll. A belső, kétfelé nyíló ablakszárnyak sértetlenek, de benyitva állanak. Zárjai is épek, sértetlenek. Az ablakközben a párkányt és az ott elhelyezett néhány mintáruvet vastag porréteg takarja néhány érintetlen pókhálósával, de annál több légy hullával, amelyek még a nyár folyamán az ablakközben pusztultak el.

Az üzlethelyiség utcára nyíló ajtaja be van zárva és sértetlen. Ugyancsak ép az ajtó külső ol-

dalán lehúzott és bezárt vasredőny is. Az üzlethelyiségbe a bejutás más helyen nem lehetséges.

Az üzletben az áruk nagyobb része a polcokról leszorva, a helyiség padlóján hever. A fizedes mintájú leg a kiszolgálóasztalról ledöntve, a padlón fekszik.

A kiszolgálóasztal egyik fiókjában a betörés 6 héttel megegyező időben megrendelt és leszállított, mintegy 20 métermázsás bőraru számlái és egyéb iratai találhatóak. Az üzlethelyiségben ellenben az összes bőraru csak kb. 2 métermázsát tesznek ki.

A helyszínen más értékes nyomot vagy adatot felfedezni nem lehet.

A helyszíni adataiból és a nyomokból önbetörésre következtítettünk, az alábbi adatok alapján:

1. Ha idegen tettes követte volna el a cselekményt, a kitört nagy üvegtáblát nem helyezte volna az ablakközbe, mert az ott a ki- és bemászásban akadályozta volna.

2. Ha a betört kirakatablakon ki- és bemászott volna, különösen ha azon át több mázsás súlyú, nagy darabokból álló bőraru vitték volna el, annak a vastag porrétegen nyoma lenne, de a pókhálók és a légyhullák sem maradhattak volna ott.

3. Ha a külső kirakatablakot be is törte az idegen tettes, de a belső, befelé nyíló ablakszárnyakat hogy nyitotta meg, amikor azok sértetlenek? ...

4. 16—18 métermázsás bőrt 2—3 tettes nem bír elvinni, pedig az a mennyiség a papirok szerint az üzletbe megérkezett. A gyér forgalom mellett viszont 6 hét alatt 2—3 mázsánál több nem fogyhatott el.

Gondolatmenetünk helyesnek bizonyult. A nyomozás során kiderült, hogy a „káros” a betörést megelőző éjjelen kocsival egyik barátjának a lakására hordta el az árut, ahol a járőr 18 métermázsát meg is talált és a község háza udvarán lemérve, őrizetbe vette. Nevezett pedig biztosítási csalásért elfogta és a bajai kir. ügyészségnek átadta.

III.

1934 február 20-án a dombóvári telefonközpont a mágocsi őrsöt felhívta és jelentette, hogy a ráckozári postahivatalból beszélgetés közben jajgatást és lövést hallott, ami után a beszélgetés megszakadt és azóta a ráckozári postahivatal nem jelentkezik. Még azon az éjjelen a helyszínen megjelenve, az alábbiakat állapítottuk meg:

A postahivatal épülete a község közepén, két utca elágazásában a sarkon van. Udvarát kerítés egy oldalról sem határolja. A postahivatallal egy fedél alatt van a postamesternő egy szoba-konyhás lakása.

A postamesternő a lakásában az ágyon fekszik, bal felső karja át van löve. A lövedék azonban csontot nem sértett. A bemeneti nyílás környékén pörknyomok vannak elégett és el nem égett löporszemcsékkel, amelyek részben a bőrbe beekelődték. A támadás alkalmával a postamesternő rövidujjú ruhát viselt. Ezt elől a lövedék nem ütötte át, de hátul a kimeneti nyílás megvan. A postamesternő a kiállott izgalomtól kimerülten az alábbiakat adja elő:

17 óra tájban belépett a hivatalba egy ismeretlen férfi és azt mondta, hogy Budapestről szeretne beszélni. Mialatt a kívánt számot a dombóvári köz-

pont útján kérte, az ismeretlen férfi pisztolyból rálőtt. A lövés után eszméletlenül összeesett és csak akkor tért magához, amikor a lakásába bevitték és lefektették. A tettes minden bizomnyal kifosztotta a postahivatalt. Hogy mennyi pénzt és értékeiket rabolt el, azt csak rovacsolás útján tudja megállapítani.

A hivatali helyiségben a távbeszélő készülék az ajtóval szemközti levő falon, az ajtótól 4,5 m távolságban van. A készülék hallgató kagylói nincsenek a helyükön, hanem vezetékükön lógnak. Az ajtó előtt a közönség részére szánt helyet védőrács választja el a helyiség belső részétől. A kerítéstől a távbeszélő készülék még 3,5 m távolságra van. Sérült eladja, hogy támadója erről a helyről lőtt rá, amikor a dombóvári központtal beszélgetett.

A helyiségben a hivatali iratok nagy összességben a padlón és asztalon hevernek. Az íróasztal fiókjai ki vannak húzva, tartalmuk a padlón szétszórva. Ott van nagyobb mennyiségű bélyeg és mintegy 50 pengőnyi különböző címletű ércpénz is. A helyiségben levő két szék a padlón fekszik és a virágállvány is feldöntött helyzetben van.

Hitvallás.

Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország föltámadásában.

Ez az én vallásom, ez az én életem,
Ezért a keresztet vállaimra veszem,
Ezért magamat is reá feszítetem.

Szeretném harsogni kétkedők fülébe,
Szeretném égetni reszketők lelkébe,
Lángbetűkkel írni véres magyar égre:

Ez a hit a fegyver, hatalom és élet,
Ezzel porba zúzod minden ellenséged,
Ezzel megváltatod minden szenvedésed.

E jelszót ha firod labogód selymére,
Ezt ha belevésed kardod pengőjébe,
Halottak országát feltámasztod véle.

Harcos, ki ezt hiszed, csatádat megnyerted,
Munkás, ki ezt vallood, boldog jövőt vetted,
Asszony, ki tanítod, áldott lesz a neved.

Férfi, ki ennek élsz, dicsőséget vettél,
Polgár, ki ezzel kélsz, új hazát szereztél,
Magyar — e szent hittel mindent visszanyertél!

Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország föltámadásában!

A helyszínen és környékén más értékes adatot vagy nyomot felfedezni nem lehet.

A helyszíni adatok és nyomok alapján a következőket állapítottuk meg:

1. A község központjában, két utca között, 17 óra tájban, tehát forgalmas időben, idegen tettes nem merészelt volna végrehajtani a támadást.

2. A pisztoly 3,5 m. távolságról pörknyomokat nem idéz elő.

3. A ruha ujján elől a bemeneti nyílás nincs meg, tehát azt a lövés előtt elől felhúzták.

4. Miért vannak feldöntve a székek és a virágállvány, miért vannak szétszórva az iratok és bélyegek, valamint a pénz, amikor dulakodás nem volt? ... Nyilvánvaló, hogy a postamesternő maga állította be így a helyszínt és játszotta a telefonnal a támadási jelenetet, mert hiánya van és így akarja eltüntetni.

Következtetésünk helyesnek bizonyult. Kiderült, hogy a postamesternő maga követte el a cselekményt. Erre a célra a pisztolyt egyik udvarlójától kérte kölcsön és a fegyverrel az erdőben próbálövéseket is tett. Nevezettéket elfogtuk és a pécsi kir. ügyészségnek átadtuk.

Mert a hit az eről Mert aki hisz, győzött,
Mert az minden halál és kárhozát fölött
Az élet Urával szövetségel kötött.

Annak nincs löbbé rém, mitől megijedjen,
Annak vas a szíve minden vésszel szemben,
Minden pokol ellen, mert véle az Isten!

Annak lába nyomán zöldül a temető,
Virágdíszbe borul az eltiport mező,
Édes madárdaltól hangos lesz az erdő.

Napsugártól fényes lesz a háza tája,
Mázas a kenyere, boldogság tanyája,
Minden nemzetségen az Isten áldása.

Magyar! Te most árva, elhagyott, veszendő,
Minden nemzetek közt lenn a földön fekvő,
Magyar, legyen hited s tied a jövendő.

Magyar, legyen hited és lésszen országod,
Minden nemzetek közt az első, az áldott,
Isten amit néked címeredbe vágott.

Szíved is dobogja, szavad is hirdesse,
Ajkad ezt rebegje reggel, délben, este,
Véredde, hogy váljon az ige, az eszme:

Radányi Sándor debreceni őrsbeli 2. oszt. őrmester 1918 november 3-án Trient közelében olasz hadifogságba esett, ahol meghalt.

Gerhardt Ferenc szegedi kerületbeli csendőr a románok elleni harcban szenvedett sebesülésében 1918 november 5-én meghalt.

Gyarmati József révaranyosi őrsbeli csendőr a románokkal harcolva 1916 november 5-én Csernahévi mellett elesett.

Mészner József 2. oszt. őrmestert, a kismodrói őrs parancsnokát, mikor a jegyző megtámadott feleségének védelmére kelt, fellázadt tót néptömeg 1918 november 5-én Kismodróon meggyilkolta.

Németh Ferenc eszékai őrsbeli alőrnmester jegyveres rabló tömeggel harcolva 1918 november 5-én az etyeki határban elesett.

Balázs Mihály égerháti őrsbeli csendőr az orosz harctéren szerzett járványos betegségben 1914 november 6-án Máramarosszigeten meghalt.

Lukács Kálmán csopolyai őrsbeli csendőr címzetes őrmester az oroszokkal vívott harcban 1915 november 6-án Rudka mellett elesett.

Hunyadi György 2. oszt. őrmestert, a zenta—tonyospusztai őrs parancsnokát, rablott helmi összeszedése alkalmával egy katonaszökevény 1918 november 6-án agyonlőtte.

Opra Géczy Pál 2. oszt. őrmestert, a felsőmoécsi őrs parancsnokát, lázadó román néptömeg 1918 november 6-án Felsőmoécseken meggyilkolta.

Varga Sándor kövágóőrsi őrsbeli alőrnmestert szerb katonák 1918 november 6-án Tündérlakon agyonlőtték.

Kiss Pál 2. oszt. őrmestert, a csentai őrs parancsnokát és **Kovács Mályás** csentai őrsbeli alőrnmestert lázadó szerb néptömeg 1918 november 7-én meggyilkolta.

Morocza Gábor 2. oszt. őrmestert, a gimési őrs parancsnokát fosztogató katonák 1918 november 7-én agyonlőtték.

Szabó János dési őrsbeli csendőr a 3. Isaszó-csatában a Doberdón kapott súlyos sebesülésében 1915 november 8-án Laibachban meghalt.

Czompa János sonkádi őrsbeli csendőrt két jegyveres gonosztevő 1887 november 9-én Szatmárcsékén agyonlőtte.

Doró Mihály hódásági őrsbeli csendőrt rablóüldözés alkalmával 1886 november 10-én Pincédén agyonlőtték.

Mankó György orosházi őrsbeli csendőrt 1885 november 11-én az orosházi határban dohánycsempészéskor orozva agyonlőtték.

Kecskés István orsovai szárnybeli csendőr, címzetes őrmester 1914 november 11-én a harctéren elűnt.

Fazakas Sándor széphelyi őrsbeli alőrnmestert egy katonaszökevény, akit szolgálaton kívül üldözöbe vett, 1916 november 11-én Széphely határában agyonlőtte.

Urbán Imre padéi őrsbeli alőrnmester Romániában szerzett betegségében 1918 november 11-én Rimnik-Szarathán meghalt.

Keszercze Vendel milsavári őrsbeli próbacsendőrt Horvátországból beözönlött fosztogatók 1918 november 13-án megölték.

A m. kir. csendőrség emlékbizottsága a hősi halált halt Szappanos Károly szakaszvezetőnek síremléket emeltetett.

EMÉKEZZÜNK!

Bondár Mihály beregszászi szárnybeli csendőr az oroszokkal Zabiounál vívott ütközetben kapott sebesülésében 1914 november 1-én Kosóuban meghalt.

Berő Ferenc sziraki őrsbeli csendőr hadifoglyok kísérése közben a herceghaloni vasúti szerencsétlenség alkalmával 1916 november 1-én meghalt.

Kardos Imre debreceni őrsbeli csendőr az olaszokkal vívott csatában 1918 november 1-én a Monte Grappánál elesett.

Ratkof Ede battai őrsbeli alőrnmester 1918 november 1-én a harctéren elesett.

Bujáki József szilicei őrsbeli alőrnmestert két hazatért katonára 1919 november 2-án Szilicén bosszúból orozva agyonlőtte.

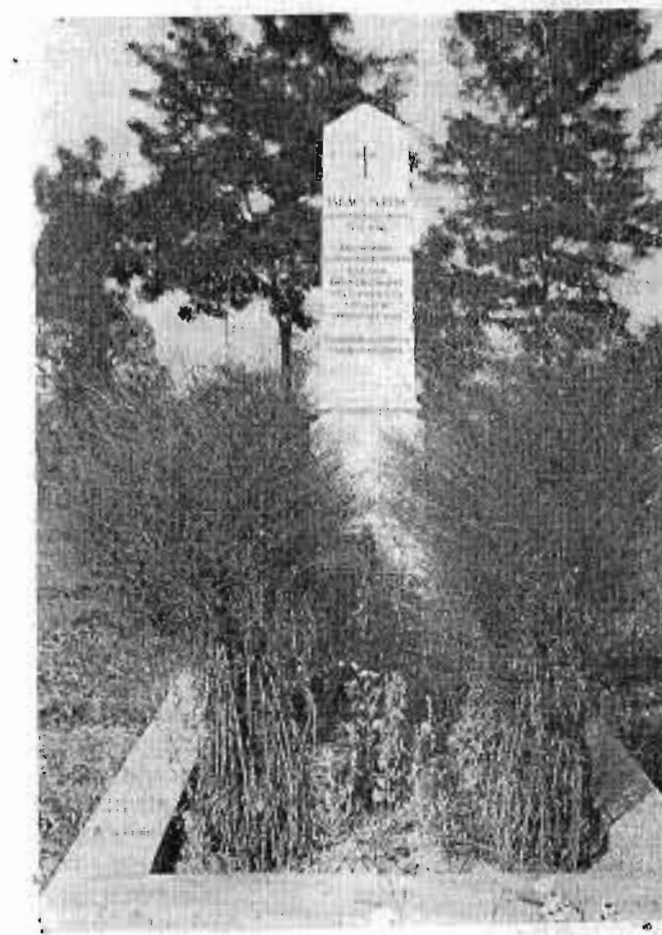
Kovács Péter 2. oszt. őrmester, a cintosi őrs parancsnoka, a laktanyának fellázadt román néptömeg elleni védelmében 1918 november 2-án elesett.

Szoboszlai Dániel 2. oszt. őrmestert, a zarándi őrs parancsnokát, fellázadt román néptömeg 1918 november 2-án Zarándon meggyilkolta.

Szijjártó János bojáni őrsbeli népfelkelőt hazatért katonák és katonaszökevények 1918 november 2-án Felsőszéken bosszúból meggyilkolták.

A m. kir. csendőrség emlékbizottsága a hősi halált halt Lajos főőrnmesternek, Pataki József, Takács Erőss szakaszvezetőknek és Gál Gyula psz., csendőrnek síremléket emeltetett.

ÓVAKODJUNK A KÉMEKTŐL

Hírszerzés és kémelhárítás.

Írta: FERENCZY ÜDÖN alezredes.

(20. közlemény.)

A két rendőr gyakran megfordult a titokzatos villában s pénzzel bőszesen ellátva tértek onnan vissza. Megkezdődött a bűnös munka. Petersen felkérte a két rendőrt, hogy szerezzék meg a városi vízművek és szivattyútelepek rajzát, mert azt egy pályázati művéhez mintául tudná felhasználni. A két rendőr ezt meg is szerezte a vízművek egyik tisztviselőjétől s ezért annak 1000 márkát adtak. A csillogó aranytól Glauss elvesztette az eszét, most már szórakozni kívánt s elhatározta, hogy Párisba megy szabadságra. Hamburgban divatos ruhákat vásárolt s elutazott. Párisban feltűnő életmódot folytatott. Tánchelyiségekben, bárókban szórta a pénzt és közelebbi viszonyba lépett egy bárhölgygel. Jaenike Wilhelmshavenben tartózkodott, őt megbízói nem engedték elmenni, míg Ehlers tengerész altisztet vezetés útiára be nem ugratja. Jaenike rendőr Glauss elutazása után pár nap múlva elvitte Ehlersnek a 3000 márkát. Azt mondta, hogy örökséget megkapta, s abból ezt a pénzt rendelkezésére bocsátja, csak egy nyugtát kér róla. A nyugta egy váltó volt, amit az altiszt jóhiszeműen aláírt. Itt vesztette el maga alól a talajt másodszer s ez rántotta bele a szerencsétlenségbe.

Ehlers most már a városban lakott. Szépen berendezett lakása volt. A váltó lejáratá napján egy ismeretlen ember állított be lakására s a váltó kifizetését kérte, ellencsetben árvereztetni fog. Ehlers megjed, látta maga előtt az árverés színyét. Az ismeretlen ember Petersen mérnök volt. Mintha csak az véletlenül történe, pár perc múlva Glauss rendőr is megjelent. Hosszas beszélgetés következett, amelynek során rátértek a tárgyra, hangoztatták, hogy nem lesz semmi baj, a váltót megújítják, csak ellenértékül egy kis szívességet kérnek. A mérnök elmondta, hogy egy barátját a német kormány hadihajó tervezésével bízta meg, ehhez szüksége lenne az egyik hadihajó vízkiszorításának adataira s tervrajzára, valamint a tengeri jelzőkészülékek és jelzések módszereinek adataira. Ha ezeket az adatokat barátja nem kapja meg, nem tudná saját terveit a kért adatokkal összehasonlítani, elesne a megbízástól, ami tekintélyes anyagi károsodást jelentene. Barátjának tenne szívességet, ha az adatokat megszerezné; ehhez nem kell semmi más, mint egy kis jószívűség. A Von der Tamm cirkáló adatai lennének erre a célra a leg-

jobbak. A mérnök megígérte, hogy ezért a szívességet 5000 márkát fog adni. Glaussnak is nagy tetszett az ajánlat. Ehlers kezdte sejteni, hogy mi van szó, őszintősen védekezett s nem akarta teljesíteni a kívánságot. Erre a váltót kéreljehetetlenül megóvatozták, sőt a végrehajtó is megjelent, Petersen embere. A hurok kezdett Ehlers nyakán szorulni. Glauss is állandóan ott settenkedett Ehlers körül, állandóan hangoztatván az árverésből keletkező színyét. Viszont dicsérte Petersen gondolatát s a kivétel lehetőségét. Végre Ehlers megadta magát. Elhozta a hajóról a terveket s Glauss rendőrral együtt a titokzatos villába vitte. Petersen átvette a terveket azzal, hogy azt a szomszéd szobában lévő barátjának bemutatja. Mintegy 10 percre elűnt. Az idő elegendő volt arra, hogy Petersen a terveket lefényképezze. Visszajövet a mérnök azt mondta, hogy barátja a terveket nem használhatja, erre Ehlers fellélegzett. Ehlers azonban már nem volt többé a maga ura. Újait Petersen irányította. Azt az ígéretet kapta, hogy a váltót csak akkor fogja vissza kapni, ha a tengerészeti jelzőkönyvet elhozza. Ehlers ennek is eleget tett s egy napon a haditengerészek legféltettebb titkát nyújtotta át Petersen mérnöknek. Remegett, érezte, hogy itt valami nagy bűnt követ el, de a lelkiismeret furdalását az árverés szígyene elhallgattatta. Nem volt elegendő lelkiismerete ahhoz sem, hogy ezt a fondorlatos beugratást gyalázatos csábítást előljárójának jelentette volna. Ezek után megkapta a váltót, feloldották a végrehajtást, sőt még 1000 márka is csúszott Ehlers zsebébe. Az addig becsületes és szorgalmas altiszt ivásnak adta magát s így próbálta lelkiismeretfurdalását elcsitítani.

Glauss rendőr ismét Párisba utazott szabadságra s megkezdte vig életét. Mulatott, szórakozott. Két kézzel szórta a pénzt, tellett a judáspénzből.

S ahogy minden kémkedési ügy egyszer a végére érkezik, kipattan a titok, itt is bekövetkezett a vég. A német vezérkar Londonból figyelmeztető táviratot kapott. Egyik ügynök Londonba utazott s onnan azt a hírt hozta, hogy az angolok megszervezték a Von der Tamm leggyorsabb hadihajó tervrajzát és a német tengerészeti jelzőkönyvet. A kutatás megindult.

A kölni rendőrség egyik legkitűnőbb tagja egy nyomozati ügyben Párisba utazott. A hálókoesi folyosóján egy igen elegánsan öltözködött embert talált, akinek azonban feltűnő darabos külseje volt. A kölni rendőrtisztviselőt Párisban egy francia kollegája várta, akivel egy nemzetközi ékszertolvaj után nyomozott. A különös utast feltűnően nélkül igazoltatták. Iratai rendben voltak. Az utas nem volt más, mint Glauss wilhelmshaveni rendőrmester. A német és francia rendőrtisztviselők dolguk végeztével el-ellátogattak az egyik mulatóba szórakozni, ahol az igazoltatott furcsa előkelő utast többször látták Yvonne bárnő társaságában. Egy este a két rendőrtisztviselő is megismerkedett a Jánnyal. Glauss azonban már nem volt a társaságában. Érdeklődtek, hogy hol van a barátja? A táncosnő elmondotta, hogy barátját táviratilag hazahívták Németországba. Meg is mutatta a táviratot, amelyen a következő állott: „Azonnal jöjjön, Petersen.” A távirat Wilhelmshavenből eredt.

Dr. Göttinger Tulgy, felv.

A német rendőrtisztviselő hazautazott. Itthon már kiderült, hogy egy igen veszedelmes kém szervezetet sikerült leleplezni, mégpedig azt a szervezetet, amelyre a londoni német ügynök felhívta a figyelmet s amelynek feje Petersen néven tartózkodik Wilhelmshavenben. Mozgósították a rendőrséget. A titokzatos villát rendőrgyűrű vette körül. Letartóztatták Ehlers, majd Jaeniket és Glauss. Kiderült az is, hogy a rendőrség tekintélyes része be volt szervezve, így Jaenike és Glauss rendőröknek alkalmuk volt arra, hogy a még szabadlábon mozgó cinkostársak útján Petersen mérnököt és társát a veszélyre idejekorán figyelmeztessék.

Ehlers a kihallgatáson megtört, elmondta az egész hajmeresztő kémkedési esetet, Glauss és Jaenike szerepét. Elmondta, hogy a tervrajzokon és jelzőkönyvön kívül még a vízvezeték és a kikötő tervrajzait is átadták.

A vallomások tisztázták fényt vetettek az ügyre, most már az irányítóknak, az angol kém szervezet ügynökeinek a lefogása maradt hátra. A rendőrök vasgyűrűje már napok óta körül fogva tartotta a titokzatos villát. Egyik éjjel egy autó érkezett a villa elé. Három férfi és egy nő szállt ki az autóból és eltűntek a bezárt ajtó mögött. Ezekután 20 rendőr behatolt a villába, azt tűzről-hegyire átkutatva, azonban egy lelket sem találtak ott. Találtak a szobákban egy teljesen berendezett fényképező műtört, térképeket, fényképezőgépeket, villamos reflektort, egy csomó fényképet, köztük a sörgyári betörés fényképét is. A házkutatás során a pincébe jutottak, ahol egy távolba vezető folyosóra bukkantak. A fo-

lyosó egy évek óta üresen álló villába vezetett, ahol a földszintre jutottak.

Petersen és cinkostársai megmenekültek. Glauss rendőrnek ezen az éjszakán sikerült a fogházból megszöknie; valószínűleg Petersen cinkostársai szöktették meg. Glauss előbb Párisba szökött, majd később egy londoni pensióban tűnt fel. A kölni rendőrtisztviselő Glaussnak, mint közönséges betörőnek kiadását kérte Londonban, bizonyításra felmutatta a sörgyári betörésről felvett fényképet. Glauss kiadta s így sikerült ennek a kémkedési ügynek a legfőbb tettesét kézrekeríteni. A dráma bezárult, a bűnösök elvették megérdemelt büntetésüket.

Mennyi sok tapasztalatot lehet csak ebből az egy kémkedési esetből is meríteni. Láthatjuk a szorult anyagi helyzetben lévő ember kihasználását, majd első ballépése után további kényszerítését, amiből már nincs menekvés; azokat a sorozatos fondorlatos módszereket, amelyekkel a fogvatartott sorsa végleg meg van pecsételve. De láthatjuk a bűnösnek azt a tulajdonságát is, hogy a könnyen szerzett pénzből szeret jól öltözködni, élni, szórakozni. Ez az a narancshéj, amelyen a legtöbb bűnöző ember el szokott bukkni. Láthatjuk a kém szervezet kiterjedt hálózatát, a véletlen szerepét, a nyomozó szervek ügyességét, jólétesültségének szükségességét.

Pilch leírása alapján megemlékezem még az első világháború előtti időből egy rendkívüli vakmerőséggel végrehajtott kémkedésről. Szereplője Graves Károly, aki Németország egyik legzenél-

sabb kémje volt. Graves a háború előtti években technikát és matematikát tanult Németországban. A tanulmányai alapján igen alkalmasnak bizonyult ipari kénykedés végrehajtására.

Anglia Glasgow városában fekvő ágyúgyárában újfajta, nagy űrméretű ágyúk készítésébe kezdett az angol tengerészet számára. Az ágyúk kezeléséhez különleges alapépítményre, irányítóeszközökre; kör-távesővekre és műszaki segédeszközökre volt szükség. Fontos érdeke volt Németországnak az, hogy ezeknek tervrajzát megszerezze.

Graves Károlyra esett a választás. Graves 1910-ben fentiek megállapítására határozott feladattal Angliába utazott. Elutazása előtt még Svájcban töltött néhány hónapot, ahol egyik óragyárban, mint mechanikus dolgozott. Innen utazott Londonba svájci útlevelel, mint svájci állampolgár. Londonban hosszabb ideig tartózkodott. Ezt az időt felhasználta angol nyelvtudásának tökéletesítésére, főképpen pedig hajózási vonalak és vasutak tanulmányozására. Glasgowba érkezése után egy szerény pensióban húzódott meg, egyelőre állást nem vállalt, szívesen megtakarított pénzéből éldegélt szerényen. Elsősorban a várost tanulmányozta. Csak hetek múlva vállalt állást egy asztalosműhelyben, ahol állóórák részére vázakat készítettek.

Graves kezdetben csak a munkának űt, később barátok után nézett. Egyik esztergályossal került közelebbi barátságba. Az esztergályos elmesélte családi viszonyait, anyagi küzdelmeit, majd megemlítette, hogy egyik fia, miní kintinő rajzoló az ágyúgyárban dolgozik s ott tervrajzokat készít. Ez éppen kapóra jött Gravesnek. Az esztergályos egyik nap Gravessal elment fia elé. A gyár kapuja előtt találkoztak s hárman együtt az esztergályos lakására mentek. Odahaza a beszélgetés során most már Graves kezdett el nehéz anyagi viszonyairól beszélgetni. Elmondta hogy sok a kiadása, a pensióban kényelmetlenül lakik, nincs kivel esténként szót váltani. Később is beszélgetett erről az esztergályossal és megemlítette, hogy szeretne elköltözni. Az esztergályos beszélt a feleségével s egy napon felajánlotta a rokonszenves fiatalembernek, hogy náluk is lakhat az egyik kis szobában, sőt szerény étkezést is hajlandók adni. Az árnban hamarosan megegyeztek. Graves beköltözött a lakásba. Esténként barátságosan elbeszélgettek az esztergályos rajzoló fiával. Graves sokat mesélt európai utazásairól s a gyárakról, amelyekben dolgozott. A fiatal rajzoló is mesélt a gyárról, a rajzoló műteremről, leírta az elhelyezési viszonyokat s a munka menetét. A beszélgetések során meleg barátság fejlődött ki a két fiatal között. Graves lassanként mindig többet és többet tudott meg a gyárról.

Egy alkalommal a rajzoló azzal a hírrel tért haza, hogy a gyár nagy megrendelést kapott. Ezentúl éjjel-nappal is dolgoznak s neki is túlórázania kell. A rajzolótermekben megindult a nagy munka. Pontos rajzok készültek az irányzó készülékekről s az ágyúk egyéb alkatrészeiről. Graves nemsokára panaszkodni kezdett, hogy jelenlegi foglalkozása nem tetszik. Ő is szeretne bejutni a gyárba, mégpedig abba az osztályba, ahol az irányzó készülékeket gyártják. Személyesen ment a gyárba, de nem vették fel, azzal az indokkal, hogy külföldi állampolgárt nem alkalmaznak. Szívesen beverten jött ki az irodából és bement

fiatal barátjához a rajzoló műterembe, hogy elmondja a szomorú hírt. Az első szemrevételezés tehát meggyőző volt. Az épületek fekvését, a műterem viszonyait, a rajzoló dolgozott, jól emlékezetébe véste. Most már végrehajtásra került a sor, hogy a szükséges rajzokat megszerzhesse, erre kellett elkészülnie.

A fiatal rajzoló az elkövetkező héten teljes éjszakai szolgálatot, mely este 20 órától reggel 4 óráig tartott. A rajzolóteremben a fiatal emberrel senki sem tartózkodott, a takarítóasszonyok csak reggel 7 órakor jelentkeztek. A műteremben a tervrajzokat falbaépített páncélszekrényben őrizték, a kulcsokat a fiatal rajzolóval voltak, amit mindig hazavitt magával.

Graves most már erősen készülődött tervrajzok végrehajtására. Jó rajzoló és fényképező volt. Ennek lehetőségét fitogtatta is s kedvvel rajzolta és fényképezte le fiatal barátját, más és más irányból, a rajzokat kiszínezte s így tanulmányozta.

A fiatal rajzoló egyik hajnalban 1/5-kor jött haza a gyárból, fáradtan lefeküdt s mély álomba merült. Graves zajtalanul felkelt, óvatosan lámpát gyújtott s a megtévesztésig hűen átalakítva magát barátja arcására, kivette barátja zsebéből a páncélszekrény kulcsot, felvette annak köpenyét s küssen a házból.

Pár perc múlva megjelent a gyár kapuja előtt a portástól azzal a kifogással, hogy „bent felejtettem valamit”, bebocsátást kért. A portás a fiatal rajzolózt vélte felismerni, köszönt s beengedte. A rajzolóterem előtt egy ór szundikált békésen. A műterem ajtajának nyikorgására felriadt ugyan álmából, de a rajzolózt látta maga előtt. Graves mosolyogva mondta: „Valaminek utána kell nézmem”. Az ór megnyugodott s tovább szundikált. Minden kedvvel Gravesnek. A műteremben gyorsan munkába kezdett. Az ablakot lepedővel elsötétítette. A páncélszekrényből kivette a rajzokat, azokat gyorsan áttekintette s amelyekre szüksége volt, rajzszöggel a falra erősítette és magnéziumfény mellett lefényképezte. Munkája végeztével az ablakot kinyitotta, hogy a magnézium szaga eltűnjön. Mindent gondosan visszarakott. Gyorsan távozott a gyárból és sikerült észrevétlenül hazamennie. Mielőtt lefeküdt volna aludni, gyorsan előhívta a felvételt, másolatot készített finom és vékony papírra s azokat elásta a kertben. Két nap múlva, vasárnap, Graves egyedül kirándulásra indult és magával vitte a másolatokat. Eleinte gyalogolt, majd az úton várakozó autóra ült, amelyet sűrűn éppen javított. Az autó gyors iramban száguldott tovább, de nemsokára megállt. Az autóból egy ós szakállú öregúr szállott ki s az út mentén várakozó hölgyet meghívta a kocsiba. Az autó ezután örült iramban száguldott London felé. Londonban egy szállodába tértek megpihenni. Itt már várakozott Graves segítőtársa, Miss Mary. Ennek átadta a másolatokat, aki a továbbításról gondoskodott. Graves az autóval visszairamodott Glasgowba. Néhány kilométerrel Glasgow előtt az autó megállt, Graves kiszállt és gyalog igyekezett hazafelé. Másnap reggel újabb munkábaállott az asztalosmesternél. Miss Mary megérkezett Glasgowba s kis kedvezésben tartó varróselyem mintákkal, mint holland kereskedelmi utazó egy szerény bútorozott szobában szállt meg.

Graves meg háromszor fordult vissza. Utána mindig igen jó szákmánnyal tért vissza. Utána minden egyes alkalommal másnap egy kis étteremben találkoztak Miss Maryvel. Nem igen beszélgettek, mindig újságozásba merültek el. Senkisémet vette azonban észre, hogy az újságokat kicserélték.

Graves a jól sikerült munkák után még nagyobb cselekményre készült; most már a többi irodákba akart bejutni, hogy a készülő terveket ellopja.

Az angol vezérkar félt, hogy a gyárban visszaélések történhetnek, ezért a kémelhárítás érdekében fokozottabb óvrendszabályokat vezetett be. Ennek megszervezésére a gyárba a leghíresebb elhárító közeget, Trench kapitányt rendeltek ki. Trench kapitány Graves mellő ellenfelének bizonyult.

Trench kapitányt, mint felügyelőt vették fel a gyárba. Feladata volt a kapusokat, éjszakai őrköt és a takarítóasszonyokat ellenőrizni. Hatásköréből folyólag minden irodába, üzembe beléphetett s biztonságilag minden szabályokat tehetett. Trench kapitány már új hírszerzési munkát végzett, amikor Graves negyedik látogatást tette a gyárban. Egyik kora reggeli körútja alkalmával a portásnál érdeklődött, hogy az éjjel folyamán nem volt-e valami különösebb esemény. A portás elmondotta, hogy mindössze csak annyi történt, hogy a fiatal rajzoló visszatért az irodába. Trench gyanút fogott. Azonnal a rajzoló terembe sietett, belépett a kis szobába s itt magnézium szagot érzeti. Vizsgálni kezdett s a falon apró szögek nyomait fedezte fel. A kapitány most már tudta, hogy miről van szó. Érdeklődött a portásnál, hogy a fiatal rajzoló hányszor tért vissza az irodába, hogyan lehet oda bejutni, kinél vannak a szekrénykulcsok.

Ekkor tudta meg, hogy a fiatal rajzoló már négy ízben járt a műteremben s a kulcsot magánál tartja. A további terv elkészült, a rajzolózt tetten kellett érni.

Graves Miss Mary útján megtudta, hogy a gyárba egy angol vizsgáló bizottság érkezik, de azt is megtudta, hogy Trench kapitány Glasgowban tartózkodik. Fiatal barátjától pedig arról értesült, hogy a szerkesztőirodákat átesoportosítják s az eredeti terveket az ő szobájában lévő páncélszekrényekbe rakják. Graves megsejtette, hogy nyomában vannak s már el is készült tervével, hogy albit igazolhasson.

Graves valamikor régen mesterének megígérte, hogy pár rajzot fog készíteni a műhely kibővítésére. Előkezeltnek látta az időt, hogy ezt végrehajtsa. Munkához kezdett. Azzal a mesével, hogy körzójét a távol fekvő műhelyben hagyta, felkérte barátját, hogy hozza el a közelben lévő gyárból saját körzójét. A barát a kérésnek szívesen tett eleget s este 8 óra tájban a gyárba sietett. A fiú 11 órakor még nem tért vissza. Ebből látta Graves, hogy minden úgy történt, ahogy gondolta s gyorsan eltávozott a házból. Amint a fiatal rajzoló bement a műterembe s a rajzolóasztalához lépett, a szomszéd szobából kilépett egy rendőr és letartóztatta. Trench kapitány elé állították. A kapitány faggatni kezdte, hogy mit keresett az elmúlt hónapban négy ízben éjjel a gyárban. A rajzoló értelmetlenül nézett s konokul tagadott. A kapus és az éjszakai őrk szemébe vágta éjszakai látogatását. Mindenki meg volt győződve, hogy a fiú hazudik.

Egyedül Trench kapitány lett kíváncsi a körzőről való mese hallatára s látni akarta a rajzoló műszaki barátját. Sietett a fiú szüleinek lakására azonban Gravesnek már hült helyét találta. Gravesnek sikerült még kellő időben Glasgowból elmenekülnie. Így állította falhoz ellenfelét.

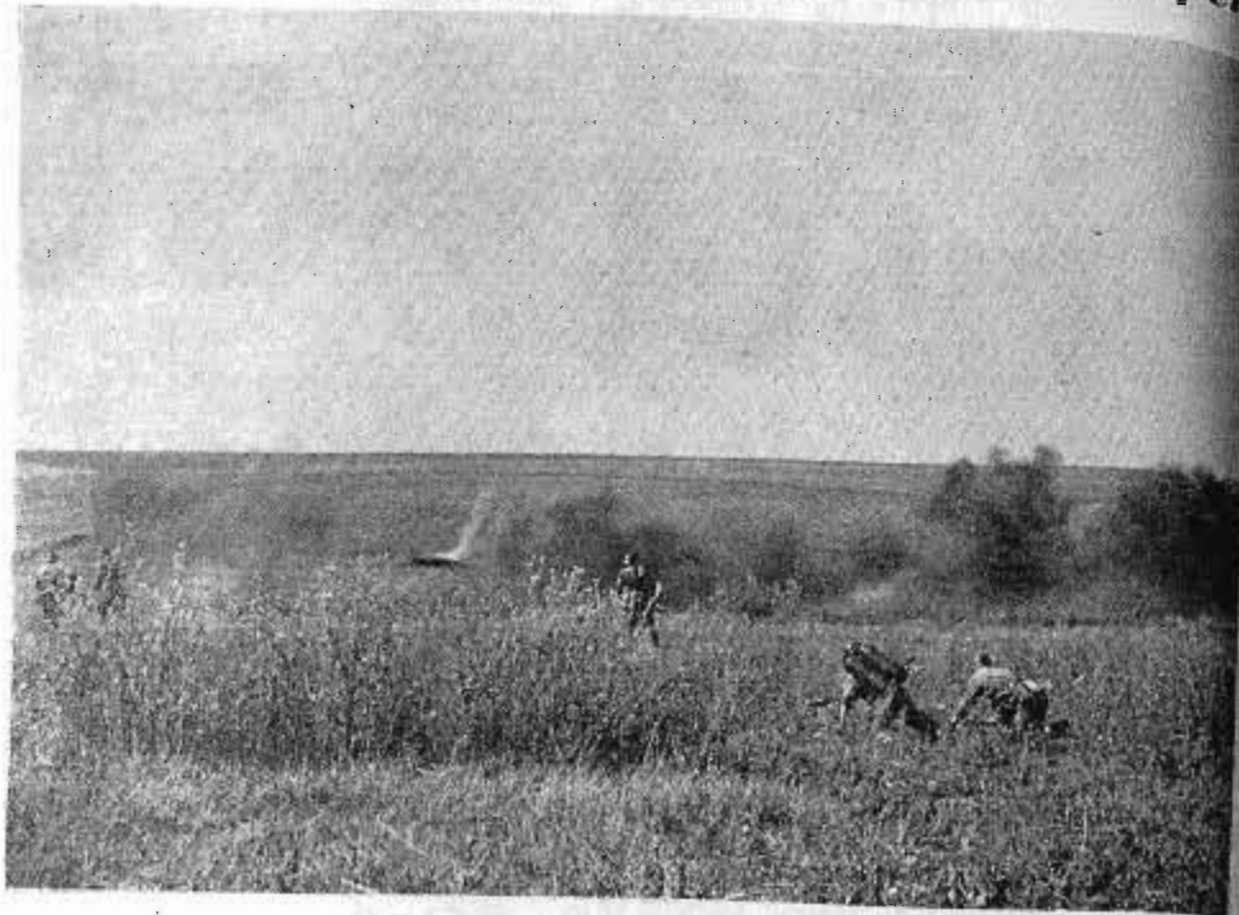
Graves vakmerősége azonban nem ismert határt. Glasgow egyik előkelő szállodájába néhány hét múlva egy idős hollandi úr bérelt szobát. Jogi ügyeinek rendezése végett jött Glasgowba. Trench kapitány újból munkába lépett. Egyik éjszaka a hollandi úr arra ébredt, hogy valaki szobájának utcára nyíló ablakát betörte s hirtelen a szobába ugrott. Egy tűzoltó állott előtte. A tűzoltó bocsánatkérésrel mentgetőzött, hogy csak azért tört be ily váratlanul és gyorsan a szobába, mert „tetőtűz van a szállodában s azt innen lehet a legjobban eloltani”. Ugyanebben a pillanatban az ajtón dörömbölni kezdtek. A hollandi úr felháborodva nyitott ajtót. Az ajtóban a szálloda megremült személyzete a pincér, a portás és az igazgató rontott be. Az igazgató, aki Trench kapitány volt, gúnyos pillantást vetett a hollandi úrra s csak annyit mondott: „Köszönöm, uram, csak azt akartam megtudni, hogy Ön éjjel is szöke, vagy csak nappal!”

Trench így leplezte le Graves s azonnal letartóztatta.

Gravesnek a pörét Edinburgban 1912. július havában fejezték be. A bíróság előtt előkelő magatartást és feltűnő nyugalmat tanusított, még a bírák rokonszenvét is megnyerte. Legsúlyosabb vád az volt ellene, hogy a Glasgow-i gyár belső titkait kikémlelte. Tárgyi bizonyítékok azonban nem voltak. Nem is lehettek, mert a beszerzett hianyagot társnője, Miss Mary mindig idejekorán eljuttatta a német hírszerző szerveknek. Mindössze másfélévi börtönre ítölték.

Graves alighogy megkezdte büntetését, magához kérte Trench kapitányt. Nagy titokban elmondotta, hogy Amerikában most folynak tárgyalások Németország és Japán között egy katonai és politikai szerződés megkötése tárgyában. A tárgyalások már a végük felé közelednek, ezt hajlandó felderíteni s az eredményt az angolok rendelkezésére bocsátani. Trench kapitány ismerte jól Graves kitűnő képességeit s bízott benne, hogy a tervet végre is fogja hajtani. Mielőtt megbízta volna, táviratozott egyik new-yorki ügynökének, aki megerősítette Graves értesülését. Trench elfogadta az ajánlatot. Pár nap múlva Graves előtt megnyílt a börtön ajtaja, útrakészen kikocsizott a New-Yorkba induló hajóhoz. Az állomáshoz Trench kapitány is kikísérte. Graves felszállt az angol hajóra, elfelejtette a börtön emlékeit, de igazi biztonságban csak akkor érezte magát, amikor a hajóról New-Yorkban kiszállt.

New-Yorki lakásán pár nap múlva hozzákezdett a munkához. Tisztán saját elképzelése szerint leírta a Németország és Japán közötti szerződés szövegét és azt elküldötte Trench kapitánynak. Így állította most már másodszer Graves a falhoz Trench kapitányt. Graves eltűnt az angol hírszerzés szeme elől, többet nem lehetett róla hallani.

Lángzóroval az első vonalban

Magyar honvédek vendégül látják a szomszéd német bajtársakat.

Szédült orosz harckocsi.

Magyar ápolónők gondozzák a német bajtársak sírját.

Harcokcsik harca harcokcsik ellen.

Báró Jungenföld Ernő cikke nyomán.

Az Aachen-től keletre fekvő községekben ideiglenesen elszállásolt német páncélos hadosztály* egységeinek parancsnokai 1940 május 9-én 17 órakor riadót rendeltek el.

Valamennyi felriasztott alosztály azt a parancsot kapta, hogy 23 órakor menetkészben várjon további parancsra. Mindenki, még a tisztok is azt hitték eleinte, hogy csak a szokásos éjjeli gyakorlatok egyikéről van szó, de óráról-órára, mind több és több jel mutatott arra, hogy ezúttal komolyra fordul a dolog. Mindenki fellelegzett: végre véget érnek a már hónapok óta tartó türelmetlen és idegtépő várakozás napjai! Felvillanyozva készült mindenki az indulásra.

Éjjel 23 órakor, egyetlen hosszú oszlopban, teljes sötétségben indult el a hadosztály. Egyórai menet után Aachen-be érkeztek. Itt kapták az első parancsot, amely minden kétséget eloszlatott.

„A páncélos hadosztály három oszlopban előnyomulva, hajnalban állépi a holland határt és gyors előretörés után birtokba veszi a Maas-on átvezető hidakat, majd folytatva támadását mielőbb felmenti az Albert-csatorna átjáróit megszállva tartó ejtőernyős csapatokat, amelyek szintén a hajnali órákban földre szállva kerítik kézre a csatorna hidait.”

Hajnalban az oszlopok élükkel elérik a holland határt. Fölöttük az égen hatalmas robajjal és messze elhallatszó motorzúgással, egyik repülőszázad a másik után húz el nyugat felé: zuhanóbombázók, felderítő, vadászok vegyesen.

A baloszlop Mamelis-nél lépi át a határt. Az élen robogó páncélosokat egy rejtett kiserődből heves géppuskatűz fogadja, de az egyik nehéz harcokcsi lövegének néhány jól irányzott lövése hamar elnémítja a holland géppuskát és megadásra kényszeríti az erőd megszállóit. Pár perc múlva már tovább rohan az oszlop, amelyet most minduntalan úttörő csapatok készítenek megállásra. Szerencsére ezeknek kivétele egészen kezdetleges, eltakarításuk rendszeresen csak percekig tart.

Pár kilométerrel tovább haladva, az első jól épített útzár előtt torpannak meg az élen futó kocsik. Komoly, ki nem kerülhető akadály. Eltávolításához műszaki erőre van szükség. Már robogtak is előre gépkocsijaikon a páncélos utászok, de az oszlop nem hajlandó várakozni az akadály lerombolásáig. Meglehetősen kerülővel letérnek az útról és a terepen át folytatják előnyomulásukat. Kis folyóhoz érnek, keskeny fabid vezet át rajta. A híd felé tart az oszlop.

* A páncélos hadosztály harcokcsi-, gépkocsiszó lövész századokból és megfelelő egyéb gépesített alakulatokból (tűzérség, műszaki csapatok) áll. Mind a közepes, mind a nehéz harcokcsi századok 10-22 harcokcsiból állanak és egyik szakaszuk szervezetszerűen könnyű harcokcsi szakasz.

A könnyű harcokcsi 9 tonnás, három kezelővel, két géppuskával és egy nehézpuskával; sebessége 40-50 km/óra. A közepes harcokcsi 16 tonnás, öt kezelővel, két géppuskával és egy 37 mm-es gépágyúval, sebessége 30-35 km/óra. A nehéz harcokcsi 20 tonnás, öt kezelővel, két géppuskával és egy 75 mm-es ágyúval, 25-30 km/óra sebességgel.

de még mielőtt elérné a hidat, hatalmas robbanás hallatszik elülről: sűrű, fekete füst és porfelhőbe burkolva repül a levegőbe az élen haladó két harcokcsi. Az előretörő utászok 52 harcokcsi aknáit bányásznak ki a híd közvetlen környékéről, aztán fokozott sebességgel folytatják útjukat.

Dombos, hullámos terep után a Maas széles, lapos völgye következik. A menetvonalától balra, már belga területen, alig 2 kilométernyire az előretörő oszloptól fekszik Eben Emael erődje, amely várakozás ellenére egyetlen lövéssel sem igyekszik az ezred előnyomulását feltartóztatni.**

Már Maastricht határában jár az oszlop. Mindenki reménykedve gondol arra, hogy íme, minden akadály dacára mégis sikerül a hidakat idejében elérni amikor három egymásután következő hatalmas robbanás hirdeti, hogy a hollandoknak sikerült még idejében felrobbantani a három Maas hidat. Ezzel a páncélos hadosztály előretörése hosszú órákra fennakadt.

8 h 30'-kor érkeznek a páncélosok a felrobbantott hidakhoz. Átkelni nem tudnak ugyan, de lövegeiknek és géppuskáiknak tűzével biztosítják a gumicsónakokon partot váltó csapatok átkelését, amelyek akadályt nem ismerve sietnek előre, az Albert-csatorna átjáróinál elszigetelten harcoló ejtőernyős és légi úton szállított bajtársak felmentésére. Jókora érkeznek a csatornához: sikerül felmenteni a minden oldalról szorongatott, az átjárók körül kis csoportokban makacsul küzdő ejtőernyősöket és ezzel egyúttal kézrekeríteni a csatorna hídjait. Nyitva az út a hadműveletek folytatásához!

A MERDORP-I ÚTKÖZET.

Pár nappal később, május 13-án Lüttich-től északkeletre a páncélos hadosztály támadásra készült.

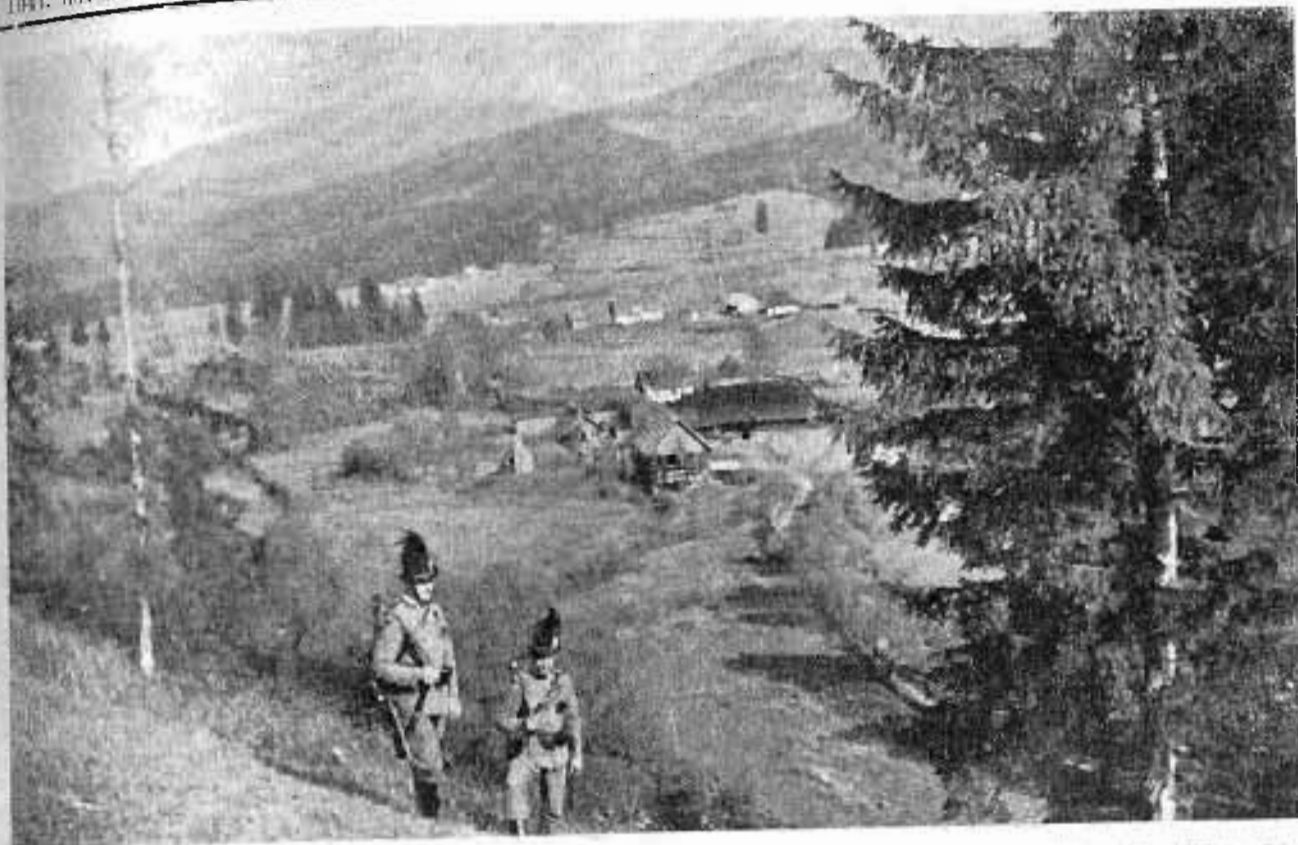
10 órakor foglalták el a harcokcsik készenléti helyüket, közvetlenül a tűzérség tüzelőállásai mögött. 11 órakor megkezdődött a tűzérséi előkészítés. Tervszerűen vezetett, mindinkább fokozódó heveségű tüzellel araszolták el a németek mindazokat a falvakat, erdőket, terepmélyedéseket amelyekben az elmúlt órák alatt a felderítő repülők ellenséget észleltek. 12 órakor megjelentek a zuhanóbombázók és a tűzességgel vállelve folytatták a támadás előkészítését.

Előbb hatalmas ragadozó madárként keringtek a harcmező fölött, megfelelő célokat keresve, aztán egymásután csaptak le a még épen maradt falvakat, erdőparcellákra és minden olyan rejtett helyre a harcmezőnek, ahol a legkisebb mozgást észleltek. Egy felóra múlva már valamennyi község lobogó lánggal égett.

12 óra 45 perckor eltűntek a repülőgépek, elhallgatott a tűzérség és fülsiketítő motorzúgással indult támadásra a páncélos hadosztály.

Eleinte minden ellenhatás nélkül, sebesen robognak keresztül a harcokcsik a sűrűn művelt, enyhén hullámos és jól áttekinthető terepen. Később változik a táj jellege: kisebb-nagyobb erdők tűnnek fel, amelyek a harcokcsik számára veszélyes ellenséget

** Az erődöt a kora hajnali órákban leszállt német ejtőernyős csapatok vakmerően megszállták és elfoglalták. Eről azonban az előnyomuló páncélosok még nem tudtak.

Az Erdős Kárpátokban.

Nagy XI. István felv.

rejtgethetnek és amelyeket éppen ezért most újlag tűz alá vesz a tűzérség és addig tart tűz alatt, míg a hullámokban előnyomuló harcokcsik túlhaladnak rajtuk.

A harcokcsik még egyetlen lövést sem adtak le. Ellenségnek sehol semmi nyoma.

Amikor azonban Merdorp község közelébe érkeznek, sűrű tűz zúdul az elől futó harcokcsikra. A távesőveken át francia harcokcsik tűnnek fel.

Páncélosok harca páncélosok ellen!

A világháborús tapasztalatokkal rendelkező francia páncélosok veszik most fel a harcot az új német birodalom legfiatalabb fegyvernemével.

Hatalmas tűzharc vezet be az útközetet. A páncélos hadosztály egyik ezrede két lépcsőbe tagozva, elnyújtott félkör alakban veszi körül a községet, amelynek kertjei és házcsoportjai között rejtőzve állanak a francia harcokcsik. Változatlan heveséggel, de minden különösebb eredmény nélkül folyik a tüzelés mindkét oldalról. Az a benyomás, hogy még a német nehéz harcokcsik lövegeinek páncélgránátjai is halástalanul pattannak le a vastagon páncélozott francia harcokcsikról.

Hosszabb, eredménytelen tűzharc után a német páncélosok folytatják előretörésüket, balra maguk mögött hagyva a községet.

Ezt a mozdulatot a franciák arra használják fel, hogy a faluból kitörve a német harcokcsik mögött előnyomuló gyalogságra vessék magukat. A német páncélos ezred I. osztálya — amely már elhaladt Merdorp mellett — felismeri a veszélyt, a franciák ellen fordul és így azok oldalába kerül, míg a II. osztály szemben áll a francia harcokcsikkal.

Az újra fellángoló tűzharc folyamán a német páncélosok lassanként kiismerik ellenfeleiket. A francia harcokcsik fegyverzete és páncélzata szemléletesebb, de sebességük kisebb és így nehezebben mozognak. Harcmódozuk is más. Kisebb, látszólag önálló csoportokra szakadva harcolnak, egységes vezetés és átfogó gondolat érvényesíteni a nem tudják technikai fölényüket érvényesíteni a mindig feszesen vezetett, zárt alakzatban harcoló, egymással szorosan együttműködő német harcokcsikkal szemben.

Hirtelen felhangzik az I. osztály harcokcsijainak fejhallgatóiban a figyelmeztetés: „Hátunkban az ellenség!”, majd közvetlenül utána a szokatlan vezényszó: „Hátra arc! Támadás!”

Több francia harcokcsinak sikerült egy hosszan elhúzó mélyedést kihasználni, a németek hátába kerülni. Ezek kibontakozó támadását vette észre az utolsó pillanatban az egyik lemaradt német harcokcsi.

A helyzet kritikus. Hátulról érkező harcokcsi-támadás elhárítását békében sohasem gyakorolták a páncélos ezred századai. A harcban már edzett, meglepetések ellen felvértezett legénység annak dacára villámgyorsan és olyan magától értetődő módon kanyarodik át és rohan neki elszántan a hátában felbukkanó ellenségnek, mintha számtalanszor gyakorolta volna már a szükséges mozdulatokat.

Az egyik német nehéz harcokcsinak sikerült néhány lövéssel leküzdeni a hátulról támadó francia páncélosok élen robogó harcokcsit. Ezen az első sikeren felbuzdulva, csakhamar sikerült kiméletlen rátöréssel leküzdeni a többi ellenséges páncélost is. Bár

nem mindig sikerül a német harcokcsik páncélgránátjaival átútni a francia harcokcsik erős páncélzatát, a rájuk zúduló erős tűz és a német harcokcsik bátor, feltartóztatathatlan előretörése olyan hatással van a franciákra, hogy mind sűrűbben adják fel a harcot: a közelők kezeit feltartva hagyják el az egyébként még sértetlen harcokcsikat.

De hiába küzdik le ezt a támadást is a németek, az ellenség száma nem csökken. Az a benyomás, hogy minden elpusztított vagy harcra kívül helyezett francia kocsi helyett két új kocsi veti magát a küzdelembe. A löszer is fogytán van már. A parancsnokok kénytelenek minduntalan figyelmeztetni a legénységet a löszerrel való takarékosagra. Az üzemanyag sem tart már sokáig! Utánpótlásról azonban most szó sem lehet. Jandraintól délre, egy víztornyossal koronázott magaslaton újabb francia harcokcsi kötelékek bukkantak fel. Az ezredtől jobbra és balra hasonló körülmények között küzdő német páncélos ezredek is súlyos harcot vívtak, de tért nyerni azok is alig tudnak.

Rövid harcsumet után a II. osztály indul támadásra a víztornyos magaslaton gyülekező francia páncélosok ellen. A támadás nehéz. Először heves ellenséges tűzben kell egy széles síkságon átjutni, majd a magaslatra felhajtani, ahol az emelkedés csökkentí a sebességet. Ezzel szemben a franciák a magaslat szegélyén bokrok, facsoportok között rejtőzve, nyugodtan tüzelhetnek.

A lehető legnagyobb sebességgel száguldanak át a német harcokcsik a síkságon. Az egyik vezetőnek figyelmét elkerüli egy árokyszerű, mélyen bevágott keskeny út, amelybe olyan erővel zuhan bele a kocsi, hogy a kezelők egymásra zuhannak, a vezető pedig szinte elveszti eszméletét a kemény ütéstől. Mégis másodpercek alatt összeszedi magát és tovább vezeti kocsiját, mert tudja, hogy amelyek kocsit ebben a pokoli tűzben megáll, az elveszett!

A magaslatra való felkapaszkodás közben az egyik század parancsnokának sikerül egy francia harcokcsi kezelőt a kocsi elhagyására bírni, egy másikat lövéssel felgyújtani.

Felérkezve a magaslatra, úgy tetszik, mintha a németek lennének fölényben, azonban a magaslat mögött újabb dombok húzódnak, amelyekről — egyszerre több irányból is — erős elhárító tűz zúdul rájuk. Francia harcokcsik állanak ott is!

A víztornyos tetejéről két francia géppuska tüzel a németekre. Minden oldalról körülvéve, helyzetük reménytelen, mégsem adják meg magukat. Tüzelnek, míg a német harcokcsik géppuskái szitává lövik mindkettőt.

A páncélos tömegek egymás elleni harca mindinkább egyes harcokcsik párviadalává bomlik. Az elkeseredett küzdelemben az egyik német századparancsnok a toronyból kiemelkedve, új célok után kutat, amikor észreveszi, hogy mögötte, sűrű bokroktól elrejtve, francia harcokcsi áll és éppen feléjük fordítja toronyát. A századparancsnok villámgyorsan tűnik el a kocsiban, magára rántja a csapóajtót és máris sebesen fordítja a toronyt a felfedezett ellenség felé. Pillanatokig tartó feszült várakozás, mialatt a szemben álló harcokcsik lövegesővei lassan célba veszik egymást. „Tűz!” kiált a német irányzó. A löveg nem sült el. Akadály! Lázasan igyekeznek el-

hárítani a legkritikusabb pillanatban fellépett zavart, de már késő. Tűz és füst csap ki a francia lövegcsővéből és gránátja éles csattanással csapódik be valahol a motor mögött. A századparancsnok, az irányzó és a rádió kezelője együtt igyekeznek lázas kapkodással rendbehozni a löveget, amikor becsap a franciák második lövése és súlyosan megsebesíti a rádió kezelőjét, aki némán vonaglik bajtársai lábainál. Már majdnem sikerül rendbehozni a löveget, amikor a harmadik lövés a benzintartályt éri. Hatalmas sztróbláng csap át a német kocsin. Gyorsan, ki a kocsiból! Másodpercek alatt hagyják el a kocsit, hogy hogyan, arra később egyikük sem emlékszik vissza, de sikerült, sőt sebesült bajtársukat is kimentik.

Ott lapulnak a földön kiégett kocsijuk mellett, minden oldalról géppuskatűz éri őket. Tovább kell menekülnenek. Erejük utolsó megfeszítésével futva, egy közeli horhosba menekülnek, ahol kimerülten összeesnek.

Közben a század egy másik harcokcsija a századparancsnokának segítségére, de a francia kocsi azt is halálra sebzí. A kigyulladó kocsit elhagyják kezelői. Most egyszerre minden oldalról, több német kocsi támad a győztes franciára, amely percek múlva legyőzött ellenfeleinek sorsára jut.

Lassan ellanyhul a francia ellenállás, de a németek nem engednek, a harcot a végső győzelemig akarják folytatni. Ehhez azonban löszer és üzemanyag kell. Az egyik könnyű harcokcsi szakaszt utánpótlásért küldik vissza. A harcokcsik ezalatt egy mélyedésben gyülekeznek, de ott sem tudják magukat a közeli Jandrainból feléjük irányuló tűz aól teljesen kivonni.

Az ezred federítő- és utászszakaszával megerősített 3. század parancsot kap a falu elfoglalására. A rárohanás sikerül. Rövid harc után megtisztítják a falut, 400 franciát fognak el, 4 páncéltörő ágyút és 5 harcokcsit zsákmányolnak. Ezzel az ezred oldalában is elcsendesül a harc.

Megérkezik a löszer és üzemanyag. Pár perc még, aztán az egész páncélos hadosztály folytatja előretörését. Útközben mindenütt égő vagy roncsá lőtt francia harcokcsik hevernek: a víztornyos magaslat körüli küzdelem áldozatai.

Ellenállásra sehol sem találunk. Harc nélkül érik el támadásuk célját: Ramillies községet.

A német és francia harcokcsik első nagy összecsapása a németek győzelmével végződött.

A páncélos hadosztály mintegy 50 kilométer mélységig tört előre kiutalt sávjában és 53 francia harcokcsit semmisített meg.

A Somme-tól a Marne-ig.

A belga Dyle-állás és a francia Weygand-vonal áttörése körüli véres harcok után a harcokcsi ezred két napig St. Quentine-től délre, Montescourt-ban pihen. A pihenés valójában csak előkészület a további harcra. A harcokcsik tisztogatása, javíthatása közben hamar telnek az órák.

Ejjel, szitáló esőben, vak sötétben kezdik meg ismét az előnyomulást. A vezetők emberfeletti munkát végeznek. A keskeny látórésen át, esőben, sötétségben, egyedül az útszéli fák árnyképei szerint igazodva, szinte lapogatózva vezetik a kocsikat.

(Folytatjuk)

Hőseink.

Tamási Jenő főhadnagy.

A 106. hadtáp zászlóalj tábori csendőr szakaszának parancsnokaként indult útba 1942 július 5-én a keleti harctérre. Zászlóalját először Kurszkba, majd Timbe s végül Starij Oskolba irányították, ahol a tábori csendőr szakaszuk kellett a város rendjét és közbiztonságát helyreállítani. Ennek a feladatnak sikeres megoldása után Starij Oskolnak mintegy 100 négyzetkilométeres körzetében a zászlóalj látta el a hadtápszolgálatot. A környék átkutatására és parancsnoktól való megtisztítására többször parancsot

kapott a zászlóalj. Egyik ilyen bevetés során 1942 július 28-án Chorochilowotól északra egy partizánbandával vívott harcban Tamási főhadnagy különösen kitüntette magát. Szakaszra élén tanúsított személyes bátorságával és példaadó magatartásával lehetővé tette a partizánok megsemmisítését.

A tisztogató feladatok teljesítése után igen eredményesen szervezte meg a tereptárgy- és a vasútvonal biztosító őrségeket s látta el a működő hadsereg érdekeit veszélyeztető ügyek nyomozásának irányítását.

Az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásáért Tamási főhadnagyot a „Kormányzói Dícsérő Elismerés Magyar Koronás Bronz Érdemérmével a hadiszalagon a kardokkal” tüntették ki.

TANULSÁGOS NYOMOZÁSOK

Rablógyilkosság kiderítése.

Beküldte: FARKAS MIHÁLY alhadnagy.

1934. július 10-én 10—11 óra közötti időben — fényes nappal — Perkáta községben öv. Szentés Józsefné, 84 éves öregasszonyt, a háza végében lévő kamrában baltacsapásokkal meggyilkolták.

A perkátai űrs az esetről telefonon jelentést tett a székesfehérvári 2. csendőrnnyomozó alosztályhoz és helyszínelő, valamint egyenruhás járőr kivezenyítését kérte. Mint egyenruhás járőrvezelöt engem vezényeltek ki.

A helyszínre megérkezve megállapítottuk, hogy a sértett együtt lakott 50 éves nős fiával, Szentés Pállal és ennek feleségével. Egymással békeességben éltek, jómódú embereknek ismerték őket, kb. 20 hold földjük, szőlőjük, házuk és megtakarított pénzük is volt. Fiának gyermekei nem voltak. A gyilkosság napján a sértett fia és ennek felesége már reggel 6 óra tájban eltávoztak hazulról a lakástól mintegy 2 km. távolságra levő szőlőjükbe dolgozni. A gyilkosságról a falubeliektől értesültek, mert abban az időben, mikor az eset történt, még a szőlőben tartózkodtak.

Alibijüket megbízható tanukkal igazolták, tehát a gyanúsítható személyek közül már eleve kizártuk őket.

A sértett fia és ennek felesége elmondották, hogy a sértett idegenekkel szemben bizalmatlan volt, idegeneket a lakásba nem engedett be, a lakást állandóan zárva tartotta.

Helyszín.

A sértett egyszerű falusi háza 2 szobából, 1 konyhából és 1 kamrából állott. Északról a szomszédos ház, Délről, Keletről és Nyugatról az udvar kerítése vette körül. A kerítés kb. 150 cm. magas deszkából készült. Nyugatról a nagykapun és a nyitott folyosóra nyíló kisajtón lehetett az udvarra és a lakásba bejutni. Keleti részen, az udvar hátsó részén pedig 1 kisajtón és 1 kiskapun lehetett a kertbe kijutni. A ház egyébként az utca szélső háza, melynek a nagykapu felőli homlokzata és 2 ablaka az utcára nyílt. Az udvarra való betekintést előlről a kb. 170 cm. magas kapu, az udvar más részein pedig a 150 cm. magas deszkakerítés akadályozta.

A házon két bejárati ajtó van, az egyik a konyhába, a másik a kamrába nyílik. A konyhából 2 ajtó nyílik, egyik az első, a másik a hátsó szobába. A ház udvar felőli részén a ház hosszúságának megfelelően, egy nyitott folyosó van, melyről a konyhába és kamrába vezető ajtók nyílnak. A nyitott folyosó végében — a kamra előtti részen — egy deszkából készült kutyaól van.

Az utcára nyíló folyosó ajtaja belülről, a kamra ajtaja kívülről volt bezárva, ez utóbbi kapcsolással, előbbi pedig kulccsal.

A helyszínen talált nyomok és elváltozások:

1. A sértett hullája a kamra helyiség padlózatlan földjén, az ajtótól 3 m távolságra, fejjel az ajtó felé,

* A neveket megváltoztattuk. Szerk.

jobboldalán feküdt. A fej alatti részen és a test előtt, kb. a test nagyságának megfelelő nagyságú területen, alvadt vértócsa volt. A fején (a tarkó részén) tompa tárgytól származó zúzott sérülések. Még a hozzá nem értő is láthatta, hogy a koponyacsont be van törve. A hulla fején kendő és a lábán lábbeli nem volt, egyébként teljesen fel volt öltözve. Ruházatán szakadás, dulakodás vagy küzdelem nyomai nem voltak.

2. A kamra előtti kutyáolban egy véres balta volt bedobva. A balta feke és a nyele véres volt. A vérbe a sértettéhez hasonló ősz hajszálak voltak beleszagadva. A baltára vonatkozólag sértett hozzátartozói kijelentették, hogy az ő tulajdonuk, állandóan az udvaron szokott lenni, egy fa tövében.

3. Az udvarra nyíló konyha- és az ebből nyíló első- és hátsószoba ajtajai nyitva voltak. A konyha közepén 2 kis szék és 1 kis asztal. Az asztalon 2 tányér, melyben el nem fogyasztott kis szalonna darabkák voltak.

4. Az első szobában az ágyak felforgatva, asztal-, szekrényfiókok és a bennük levő tárgyak összevissza dobálva, a szekrény melletti állványon levő dobozok helyeikről elmozdítva. A szoba a kapkodó keresés nyomait mutatta. Az egyik fémdobozon, melyben sértett és hozzátartozói az ékszereiket tartották, a helyszínelő járőr használható ujjnyomokat talált. A gyakorlott helyszínelő már a helyszínelés alkalmával megállapította, hogy a fémdobozon talált ujjnyom nem azonos a sértett és a vele együtt lakó hozzátartozói ujjnyomatával.

5. A hátsó szobában az ágyak szintén felforgatva. Itt más elváltozás nem volt.

6. Az udvarról a hátsó kisajtón és a kerten át kerékpárnyom vezetett a mezőre vivő dűlőútra, ahol járóművek és állatok nyoma a kerékpár nyomát megsemmisítették. A dűlőt kb. 400 m. távolságra innen egy szélesebb kocsútra torkollott, mely Rácalmás felé vezetett. A kerékpár nyoma azonban már ezen az úton sem volt fellelhető.

Hiányzó tárgyak.

7. A sértett fia, Szentés Pál közlése szerint a sértett, ő és felesége ékszerei az első szobában, a szekrényben és a szekrény melletti állványon dobozokban voltak elhelyezve. Ezek közül az ő duplafedelű arany zsebórája „Sz. P.” névbetűvel, több aranygyűrűje, ezenkívül felesége és a sértett aranyfülbevalói, gyűrűi, brosstűk, aranyláncok és az asztaliókban levő kb. 16 P-t kitevő 1—2 P-s fémpénzük eltűnt. Határozottan állítja, hogy ezek a tárgyak a gyilkosság előtti napon még megvoltak. A kár összesen 500 P.

Egyéb személyi jellegű adatok.

8. A sértett szomszédja, Gábos Mihályné előadása szerint a gyilkosság napján kb. 10 óra tájban egy 20—24 év közötti, középtermetű, szürke ruhás, szürke micisapkás, iparos kinézésű, kerékpáros fiatalembert látott a sértett háza előtt álldogálni, aki a folyosó ajtaján többször kopogott és akit azután a sértett a lakásba beengedett. A fiatalember a kerékpárt is magával vitte a lakásba. A fiatalembert onnan eltávozni nem látta. Határozottan állította, hogy az illető nem helybéli, hanem vidéki volt.

Az elmondottakon kívül személyleírására nézve bővebb felvilágosítást nem tudott adni, mert csak rövid ideig látta. A köztek levő távolság kb. 30 meter lehetett, ami az apróbb jellegzetességek felismerésében akadályozta. A gyilkosságot aznap 11 óra tájban ő fedezte fel.

9. Zöld Mária 12 éves perkátai kisleány a kérdéses napon 10 óra tájban szintén látta az előbb említett fiatalembert az utcán végig kerékpározni. Azt is látta, hogy a fiatalember a sértett háza előtt kerékpárjáról leszállt. Hogy utána mi történt, nem tudja, mert az utcáról bement szülei lakására.

Összefoglalva az adatokat, a helyszínen az alábbi értékesnek ítélt tárgyi és személyi jellegű adatokat találtuk:

2.-hoz: a kutyáolba egy véres balta bedobva, melyen a sértettéhez hasonló ősz hajszálak voltak.

3.-hoz: a konyha közepén a székek és asztal felülnő elhelyezése, két tányér, szalonna-maradvány,

4.-hez: a szoba felforgatása, idegen személytől származó ujjnyomok,

6.-hoz: az udvarról a hátsó kisajtón és a kerten át vezető kerékpár nyom,

7.-hez: a tettes ékszereket — melyek között egy „Sz. P.” névbetűs aranyzsebóra is van — vitt el,

8.-hoz: a Gábos Mihályné által látott kerékpáros idegen fiatalember, akit sértett beengedett a lakásba.

9.-hez: Zöld Mária által látott kerékpáros fiatalember, aki az utcán végig kerékpározott és anélkül, hogy bárkitől érdeklődött volna, a sértett háza előtt megállt.

Következtetés a tárgyi és személyi jellegű adatokból.

2.-hoz: a véres balta a sértett tulajdona, azt a tettes a helyszínen találta; tehát valószínű, nem készült előre a gyilkosságra, mert akkor az elkövetési eszközt előre beszerezte volna. Valószínű a helyszínen határozta el a cselekmény elkövetését, amikor látta, hogy a sértett egyedül van otthon.

A baltán levő vér és hajszálak azt bizonyítják, hogy a cselekményt azzal követték el.

3.-hoz: a konyha közepén az asztal melletti székek elhelyezéséből arra lehet következtetni, hogy az asztal mellett ketten ültek, akik jó ismerősök vagy rokonok lehettek, mert sértett szalonnával is megkínálta vendégét és valószínűleg ő maga is vele evett. A hozzátartozók szerint ugyanis sértett bizalmatlan természetű volt, aki idegeneket nem engedett be a lakásba, még kevésbé ültette asztalhoz és kínálta meg enniivalóval.

4.-hez: a szobák felforgatása azt bizonyítja, hogy a tettes értékek után kutatott, melyek pontos helyét nem tudta, tehát keresgélnie kellett. A kapkodó keresés amellettszól, hogy sietős volt a dolga, valószínűleg a hozzátartozók váratlan hazaérkezésétől tartott.

Az idegen személytől származó ujjnyom a hozzátartozók tettességét — az alibi igazoláson kívül — ugyancsak megdöntötte.

6.-hoz: az udvarról a hátsó kisajtón és kerten át vezető kerékpárnyom azt bizonyítja, hogy az a fiatalember, akit a sértett kerékpárral a lakásába beengedett, a hátsó kisajtón és a kerten át távozott. Valószínűleg azért, hogy a sértett házat feltűnés nélkül elhagyhassa. Mivel pedig megjelenésének és távozásának ideje közel áll a gyilkosság elkövetési idejéhez, valószínűleg ő a tettes, vagy legalábbis köze van a gyilkossághoz. A kerékpár- és a mellette levő lábnyom, ami egyébként kiöntésre alkalmatlan volt, a tettes menekülésének irányára is támpontul szolgál, mert ebből megtudtuk, hogy Rácalmás irányába (ugyanabban az irányban van Dunapentele is, de túl Rácalmáson) menekült.

7.-hez: hogy a tettes pénzt és értéktárgyakat vitt magával, ez azt látszik bizonyítani, hogy a gyilkosságot vagyoni haszonszerzés céljából követte el. Ez egyébként reményt nyújtott arra, hogy az ékszerek birtoklása vagy értékesítése árulója lesz a tettesnek. Különösen az Sz. P. névbetűs aranyórát véltük nyomravezető tárgynak.

8.-hoz: A Gábos Mihályné által látott kerékpáros fiatalember, akit a sértett a lakásába beengedett, ismerőse vagy rokona lehetett a sértettnek, mert különben nem engedte volna be. Mivel kerékpárral érkezett és mert Gábosné szerint nem volt perkátai, valószínűleg a sértett vidéken levő jóismerősei, vagy rokonai közül való volt.

9.-hez: Zöld Mária azon állítása, hogy a kerékpáros fiatalember az utcán végig kerékpározott és anélkül, hogy bárkitől is érdeklődött volna, a sértett háza előtt megállt, azt bizonyítja, hogy a fiatalember helyi ismerettel rendelkezett.

A tettes felkutatása.

Az összegyűjtött helyszíni és személyi jellegű adatokból levont következtetés és a következtetéséből felállított feltevések szerint keresnünk kellett egy 20—24 éves, középtermetű, szürke ruhás, szürke micisapkás fiatalembert, aki a sértettnek jó ismerőse vagy rokona és aki a gyilkosság idejében távol volt hazulról. Mivel tanuk szerint a fiatalember nem perkátai volt, a fiatalembert a vidéken lakó jóismerősök vagy rokonok között kellett keresnünk.

A sértett fiát, Szentés Pált kikérdeztük arra nézve, hogy a vidéken lakó jóismerősök és rokonok között kik vannak hasonló korú és személyleírású fiatalemberek. Közölte, hogy a vidéki ismerősök és rokonok közül a személyleírás nagyjából a következőkre illik:

1. Czibók János 22 éves, bicskei lakos, aki 2 évvel a gyilkosság előtt a sértettnél lakott néhány hétig. Szó volt ekkor arról is, hogy a sértett örökbe fogadja. Czibók azonban nem tudott kijönni a sértettel, összeveszték és haraggal távozott el Perkátáról. (Czibók Jánosnak a sértett nagynénje volt.)

2. Kerekes Péter dunapentelei,

3. Kerekes Ádám budapesti és

4. Kerekes János szalkszentmártoni lakosok, testvérek, 20—26 év közöttiek, a sértett unokaöccsei.

Szentés Pál ezeken kívül mást nem tudott megnevezni, akikre a személyleírás és a sértettel való kapcsolat ráillett volna.

E közlés után az illetékes őrsöket telefonon azonnal megkerestük, — a budapesti rendőrséget azonban nem, mert Kerekes Ádám közelebbi lakcímét nem tudtuk, — hogy a fiatalemberek alibijét tegyék alapos nyomozás tárgyává és erről értesítsék telefonon a perkátai őrsöt.

Seres cső. felv.

A bicskei őrs értesítése szerint Czibók János Bicskéről Budafokra költözött, közelebbi címe ismeretlen, az ottani lóden-gyárban dolgozik.

A szalkszentmártoni őrs értesítése szerint Kerekes János elfogadható alibit igazolt.

A dunapentelei őrs értesítése szerint Kerekes Péter szintén elfogadható alibit tudott igazolni. Ezzel szemben Kerekes Ádám 20 éves fiatalember a gyilkosság előtti napon — július 9-én — kerékpárral Budapestről Dunapenteleire érkezett szüleihez. 10-én délelőtt 8—9 óra közötti időben kerékpárral hazulról eltávozott és csak 12 óra tájban ment haza ebédelni. Hogy távolléte alatt hol járt, szülei és hozzátartozói nem tudták megmondani.

Kerekes Ádám 10-én este Dunapenteleiről hajóval Budapestre utazott.

Következtetés a tér- és időbeli viszonyokból.

Dunapenteletől Perkátá 15 km távolságra van. Ha Kerekes Ádám Dunapenteleiről 8—9 óra közötti időben elindult, 10 órára a helyszínen lehetett, tehát a bűncselekményt elkövethette. (Kerékpáron egy közepes kerékpározó, közepes minőségű úton 1 óra alatt 20—25 km utat meg tud tenni.)

Az alibi igazolások után a gyanúsítható személyek száma kettőre csökkent, akik közül a személyleírás Kerekes Ádámra is ráillett, amennyiben 20 éves, középtermetű, iparos kinézésű, a gyilkosság napján szürke ruhát viselt és kerékpárral rendelkezett. A szürke micisapkaról Dunapentelelén nem tudtak. Nyári idő lévén, ott hajdonfőt járt.

Az őrsöktől kapott telefonértesítések után a nyomozó alosztály egyenruhás járőre (járőrvezető én voltam) Perkátáról nyomban elindult Czibula János és Kerekes Ádám felkutatására. Velünk jött a nyomozó alosztálytól időközben kivezényelt 2 fős polgári ruhás járőr is. Először Budafokra utaztunk. Czibula Jánost munkahelyén, a Lóden-gyárban találtuk meg. Alibijét munkástársai és felettesei kétségtelenül igazolták.

zolták. Ezekután a gyanúsítható személyek száma egy főre apadt.

Nemcsak a rendelkezésünkre álló adatok, hanem az a bizonyos hatodik érzékünk is amellett szól, hogy Kerekes Adámnak köze van a gyilkossághoz. Ezért felkutatására felkészültünk. A polgári ruhás járőr azt a feladatot kapta, állapítsa meg a pontos lakcímét és tudja meg, otthon tartózkodik-e. Dunapenteléről kaptunk ugyan egy címet, amely szerint Kerekes Adám Budapesten a Szövetség-utca 4. számú házában lakik Zarka Emil nevű sógoránál, de feltételeztük, hogy ha ő a tettes, kerekét old. A polgári ruhás járőr megjelent a fenti lakáson azzal az ürügyvel, hogy egy dunapentelei ismerős küldte őket Kerekes Adámhoz fontos üzenettel. A járőr Kerekeset nem találta a lakásán. Zarkáné közölte, hogy nála lakik Kerekes, munka nélkül van és reggel elment hazulról munkát keresni. Közölte azt is, hogy ebédre haza várja. Mivel 12 óra felé járt az idő, a járőr úgy határozott, hogy a kapu közelében lesállást foglal és a személyleírás alapján megfigyeli, mikor megy haza a velük levő főkapitánysági detektívvel utána mennek a lakásba és elfogják. En ezalatt az idő alatt a közeli rendőrőrszobán vártam a polgári ruhás járőr értesítését. Velük ugyanis előzőleg megbeszéltük, hogy ha Kerekes Adám haza megy, az egyik nyomozó és a detektív feltartóztatják, ha szükséges, kényszerítő eszközök alkalmazásával is, a másik nyomozó pedig engem azonnal értesít, hogy a nyílt nyomozati cselekményeket (elfogás, személymotoszás, házkutatás stb.) mielőbb foganatosíthatassuk ellene.

Az óvatosságra szükség volt, mert amikor 12 óra tájban hazament a lakására és nővére közölte vele, hogy Dunapenteléről két fiatalember kereste, Keresztes Adám nyomban menekülni akart hazulról. A pillanatok alatt utána iramodó 2 nyomozó és a detektív már az udvar közepén találkozott vele, mikor kifelé tartott az utcára. A detektív és a 2 nyomozó kénytelen volt vele szemben az udvaron nyíltan fellépni és a lakására betuszkolni. Utána az egyik nyomozó minket is értesített. Vele együtt mi is Keresztes lakására mentünk.

Kérdésemre, hogy 10-én délelőtt 9-12 óra közötti időben hol volt, azt válaszolta, hogy a dunapentelei Dunaszigeten heverészett egyedül az erdőben. Tagadta, hogy Perkátán járt volna. Arra a kérdésemre, hogy a Dunaszigeten kívül találkozott, azt válaszolta, hogy senkivel sem. Ismerve a dunapentelei Dunaszigetet és tudva azt, hogy nyári időben zajos a sok fürdőzőtől, kétségtelemnek tartottam, hogy Keresztes nem mondott igazat. Közben nővéremmel is beszéltem, anélkül, hogy közöltem volna vele a perkátai gyilkosságot. Nővére elmondta, hogy öccsét ő küldte Perkátára Szent Józsefné nagynénje meglátogatására és hogy könnyebben oda juthasson, férje kerékpárját adták oda neki. Ugy tudja, hogy öccse — ismeretlen okok miatt — nem ment el Perkátára, hanem csak a szüleivel Dunapentelére.

Mivel Keresztes alibjét elfogadható módon nem tudta igazolni és mert a személyleírás is ráillett, a Szut. 312. pont 1. alpontja alapján elfogtam. Utána megmotosztam. 50 P olyan pénzt találtam nála melynek holszerzését igazolni nem tudta. A lakásán megtartott házkutatás során az ékszerek nagyrésze —

köztük Szent Pál Sz. P. névvelű aranyseborája is — előkerült. Ezenkívül zálogjegyek amelyekkel az ékszerek egy részét elzálogosította, szintén megkerült. A későbbi beismerése szerint a nála talált 50 P és a zálogjegyekkel megkerült 40 P, összesen 90 P készpénzt az ékszerek elzálogosításáért kapta.

Keresztes Adám bizonyítékok hatása alatt sem tört meg. Azt a mesét tanácsa ki, hogy az ékszereket július 9-én egy Tóth Mihály nevű adonyi ismerősétől kapta, amikor Budapestről korékpárral Dunapentelére ment és közben Adony községén is keresztül haladt.

Ezek után Keresztest megbilincselve, a bűnjelkekkel együtt Perkátára kísértük. Közben telefonon az adonyi őrsöt is megkerestük, nem azért, mintha a gyanúsított meséjét elhittük volna, hanem, hogy a szemébe mondhasuk állításának valótlanágát.

Az adonyi őrs válasza: Adonyban valóban létezik egy Tóth Mihály nevű, jómódú teherautó-tulajdonos, aki azonban semmiféle ékszereket nem adott át sem Keresztesnek sem másnak. Keresztest nem is ismeri, s vele soha semmiféle kapcsolatot nem tartott fenn. Egyébként is Tóth Mihály a kérdéses időre, elfogadható alibit igazolt.

Perkátára megérkezve, még mietőtt gyanúsítottat a helyszínre kísértük volna, igyekeztünk a lelkére beszélni. Közben ujjnyomatot vettünk fel róla. Az ujjnyomat — bár ekkor ebben még nem voltunk egészen biztosak — azonosnak látszott a helyszínen talált ujjnyommal. A lelkére beszélés és különösen az ujjnyomfelvétel olyan hatással volt rá, hogy megtört és a gyilkosságot beismerte.

A cselekmény indító okát és végrehajtását az alábbiak szerint adta elő:

1943. július 9-én elhatározta, hogy hazamegy Dunapentelére szüleivel. Nővére Zarka Emilné megkérte, hogy látogassa meg Perkátán nagynénjüket, özv. Szent Józsefnét és kérjen tőle utólag egy kis nászajándékot. (Zarkáné ugyanis röviddel ezelőtt ment férjhez.) Hogy az utat kevesebb költséggel tegye meg, nővére a sógora kerékpárját használatra oda adta neki. Budapestről a reggeli órákban indult el és este 21 óra tájban érkezett Dunapentelére szülei lakására. Ott megaludt. Másnap reggel 9 óra tájban — anélkül, hogy szüleinek említést tett volna róla — kerékpárral átmént Perkátára, hová kb. 10 óra tájban érkezett meg. Nagynénje házat ismerte, mert nála már máskor is volt látogatásban. Nagynénje háza elé érve, a kerékpárról leszállt. A folyosó ajtaját zárva találta, ezért kopogott rajta. Rövid várakozás után nagynénje személyesen engedte be a házába. A kerékpárt magával vitte és a nyitott folyosón a falhoz támasztotta. Utána nagynénje a konyhában leültette és a rokonság után érdekődött. Közben szalonnával kínálta meg és nagynénje is vele együtt a konyhai asztalnál szalonnát evett. Beszélgetés közben előhozta nővére kérését. Nagynénje azonban, ahogy észrevette, nem volt ajándékozó kedvében, sőt nem letezésének adott kifejezést, hogy ő ilyen kéréssel előállt.

Szalonnázás közben nagynénje többször kiment az udvarra az apró baromfiakhoz. Mikor ő egyedül maradt a konyhában, támadt az a gondolata, hogy nagynénjétől valamilyen módon pénzt kellene sze-

rezni. Látta, hogy nagynénje egyedül van és tőle megtudta azt is, hogy a vele együtt lakó Szent Pál és ennek felesége a szőlőben dolgoznak. Visszagondolt arra is, hogy nagynénjéhez való megérkezésakor senkit sem látott és abban a tudatban, hogy ottlétéről senki sem tud, elhatározta, hogy nagynénjét megöli és kirabolja. E gondolatok közben ő is kiment az udvarra. Ott az egyik fa tövében egy baltát talált és mintha a kerékpárját akarná vele javítani, azt magához vette. Ugyanekkor látta azt is, hogy nagynénje bement a kamrába. Erre ő nyomban utána ment. Mikor belépett a kamrába, nagynénje háttal volt feléje és egy láda mellett motoszkált. Ebben a pillanatban a baltával (fokával) egy erőteljes ütést mért a fejére. Az ütéstől nagynénje azonnal a földre zuhant. Hogy biztos legyen dolgában, a fekvőhelyzetben lévő nagynénje fejére még 2 ütést mért. Ezután gyorsan kiment a kamrából. A kamra ajtót maga után becsukta, a baltát pedig a kutyaóliba dobta. Utána először a hátsó-, majd azután az első szobába ment. Az ágyat azért forgatta fel, mert azt hitte, hogy nagynénje és rokonai a pénzüket ott tartják. Pénzt azonban ezeken a helyeken nem talált, csupán az asztalfiókban volt kb. 16 P aprópénz. Ezt, valamint a szekrényekben és a dobozokban talált ékszereket magához vette és gyorsan elhagyta a lakást. Az udvarról a hátsó kisajton és kerten át távozott, a kerékpárját maga mellett tolta, mindaddig, amíg a kocsiútra ki nem ért. Ott felült a kerékpárra és visszament Dunapentelére szülei lakására, hová kb. 12 óra tájban érkezett meg. Még aznap este hajóval Budapestre utazott és másnap megkezdte az ékszerek elzálogosítását.

Tagadta hogy a gyilkosságról és az elrabolt tárgyak holszerzéséről bárkinek is emítést tett volna.

A nyomozás befejezése után, 1943 július 14-én Keresztes Adámot a bűnjelkekkel együtt a székesfehérvári kir. ügyészségnek adtuk át. Rövid 4 nap alatt befejezést nyert a bonyolult, rejtélyesnek látszó nyomozás, mely a helyszíni adatokból levont abból a következtetésből indult ki, hogy a tettes a konyhában együtt szalonnázott a sértettel, tehát jó ismerősének vagy rokonának kellett lennie, mert a sértett bizalmatlan természeténél fogva idegent nem engedett be a lakásába, még kevésbé ültette maga mellé az asztalhoz.

Emlékezem szerint a gyanúsítottat a székesfehérvári kir. törvényszék, fiatal korára való tekintettel, 15 évi fegyházra ítélte.

HALOTTAINK

Nyugállományú bajtársaink közül meghalt:

Balogh Imre törzsrőrmester (VIII. ker.), 1909—1924-ig szolgált,

Bodon János főtörzsrőrmester (II. ker.), 1894—1920-ig szolgált,

Zajdon Vilmos alhadnagy (VI. ker.), 1904—1936-ig szolgált a testületben.

Kegyelettel őrizzük emléküket!

Hírek.

Hősi halált halt Kertész Herman főtörzsrőrmester, csépai őrsparancsnok, aki felderítő szolgálatra önként jelentkezve, 1944. október hó 13-án orosz tisztet elfogott. Október hó 14-én újból jelentkezett felderítő szolgálatra, melynek során hősi küzdelemben hősi halált halt.

Büszkén őrizzük dicső emlékét!

Kitüntetések. Dicsérő Elismerés a hadiszolg. és kardokkal: Jánosy Pál főhadnagynak az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásáért; továbbá ugyancsak Dicsérő Elismerés: dr. Nyerges Pál századosnak, Délvidéken a kommunisták és partizánok felkutatása és üldözése terén 1943—1944. évben felmutatott kiváló és eredményes teljesítményéért; a m. kir. I. honvédelmi hadserg. parancsnoka a red átruházott hatáskörben, a Szovjet elleni hadműveletek alkalmából adományozta: a Magyar Bronz Vitézségi Ermet; Lipcsei Ferenc őrmesternek az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásáért.

Áthelyezés, tartós vezénylés, beosztás, felmentés. A m. kir. honvédelmi miniszter úr — a m. kir. belügyminiszter úrral egyetértésben — áthelyezte: nemes köcsendi Nagy Jenő ezredesi Szombathelyről Debrecenbe, dr. Papp Győző századost Nagyváradról Makóra, dr. Simon István századost Szabadkáról Mórba, dr. Spányi József századost Zentáról Nagydeme-terbe, Nagyiványi Odón századost Zomborból Szabadkára, dr. Tary Miklós hadnagyt Ujvidékről Zentára, Sárvári László hadnagyt Tataról Egerbe, dr. Lajos János hadnagyt Nagybányáról Bánffyújvárra, Komáromi Károly századost Nagyszőlősről Mátészalkára, Komáromi Károly hadnagyt Mátészalkáról Nagyszőlőre, Péri Antal hadnagyt Mohácsról Kaposvárra; tartósan vezényelte: Tóth István X. főhadnagyt Gyergyószentmiklósról Érsekújvárra, nemes feljártai Andrási Gyula őrnagyot, a debreceni VI. kerületi parancsnokság törzséhez beosztott előadótitkár, osztály vezetésére a debreceni osztályhoz; beosztotta: Kadics-felgy János századost, a debreceni VI. kerületi parancsnokság törzséhez beosztott előadótitkár, századparancsnoki minőségben, ugyanezen kerület debreceni csendőri századhoz Debrecenbe, dr. Szabellény László főhadnagyt, a központi nyomozó parancsnoksághoz beosztott összekötőtiszt helyettesét Budapesten, ugyanezen parancsnoksághoz segédtisztül, dr. Korompai Zoltán főhadnagyt, beosztott tiszt minőségben a budapesti I. kerületi gődöllői szárnyához, Páthy Miklós főhadnagyt, szárnyparancsnok-helyettesi minőségben, a szombathelyi III. kerületi szombathelyi szárnyához, Szabó János VI. főhadnagyt, szárnyparancsnok-helyettesi minőségben, a kassai VIII. kerületi sátoraljai helyi szárnyához, Szép Gyula főhadnagyt, szárnyparancsnok-helyettesi minőségben, a kolozsvári IX. kerületi nagyvárdi szárnyához, Páster Jenő főhadnagyt, beosztott tiszt minőségben, a miskolci VII. kerületi halassgyarmati szárnyához, Szathmáry János főhadnagyt, szárnyparancsnok-helyettesi minőségben, a szegedi V. kerületi miskolci szárnyához, utólag Karsay Elek főhadnagyt, szárnyparancsnok-helyettesi minőségben, a kolozsvári IX. kerületi szatmárnémeti szárnyához, Papp Jenő III. főhadnagyt, szárnyparancsnok-helyettesi minőségben, a marosvásárhelyi X. kerület marosvásárhelyi szárnyához, Báthornai István főhadnagyt, beosztott tiszt minőségben, a miskolci VII. kerületi érdi szárnyához, Nagy Károly

VI. hadnagyt, oktató tiszti minőségben, a pécsi IV. kerület kaposvári csendőr századához, *Bülei Péter* hadnagyt, szárnyparancsnok-helyettesi minőségben, a szombathelyi III. kerület vespéremi szárnyához, *Kovács János* IV. hadnagyt, beosztott tiszti minőségben, a székesfehérvári II. kerület komáromi szárnyához, *vitéz Velkey János* hadnagyt, beosztott tiszti minőségben, a kassai VIII. kerület nyiregyházi szárnyához, *Forrái Zoltán* hadnagyt, beosztott tiszti minőségben, a marosvásárhelyi X. kerület beszercei szárnyához, *dr. Gárdos Béla* psz. hadnagyt, szárnyparancsnok-helyettesi minőségben, a pécsi IV. kerület mohácsi szárnyához, *Percec Károly* psz. hadnagyt, beosztott tiszti minőségben, a debreceni VI. kerület berettyóújfalui szárnyához, *dr. Baskay Antal* psz. zászlóst, szárnyparancsnok-helyettesi minőségben, a kolozsvári IX. kerület székelyhídi szárnyához, *Bordács Ferenc* psz. zászlóst, szárnyparancsnok-helyettesi minőségben, a budapesti I. kerület szentendrei szárnyához, *dr. Dén János* psz. hadnagyt, szárnyparancsnok-helyettesi minőségben, a szegedi V. kerület szabadkai szárnyához, *dr. Földi László* psz. zászlóst, beosztott tiszti minőségben, a miskolci VII. kerület salgótarjáni szárnyához, *Honos Ervin* psz. zászlóst, beosztott tiszti minőségben, a debreceni VI. kerület debreceni szárnyához, *Horváth Béla* psz. zászlóst, beosztott tiszti minőségben, a székesfehérvári II. kerület győri szárnyához, *dr. Jánosi Sándor* psz. zászlóst, beosztott tiszti minőségben, a kassai VIII. kerület ungvári szárnyához, *Kerényi Endre* psz. zászlóst, beosztott tiszti minőségben, a székesfehérvári II. kerület esztergomi szárnyához, *dr. Kéry István* psz. zászlóst, szárnyparancsnok-helyettesi minőségben, a miskolci VII. kerület miskolci szárnyához, *Kiss Ferenc* psz. zászlóst, szárnyparancsnok-helyettesi minőségben, a kassai VIII. kerület munkácsi szárnyához, *dr. Kovács István* psz. zászlóst, beosztott tiszti minőségben, a központi közlekedési parancsnokság repülőterei szárnyához, Budapestre, *dr. Leyrer Gyula* psz. zászlóst, beosztott tiszti minőségben, a pécsi IV. kerület szigetvári szárnyához, *dr. Mészáros József* psz. zászlóst, szárnyparancsnok-helyettesi minőségben, a kolozsvári IX. kerület szilágysomlyói szárnyához, *Németh Gyula* psz. zászlóst, beosztott tiszti minőségben, a szombathelyi III. kerület nagykanizsai szárnyához, *Prókay József* psz. zászlóst, szárnyparancsnok-helyettesi minőségben, a kassai VIII. kerület beregszászi szárnyához, *dr. Szederkényi Péter* psz. zászlóst, beosztott tiszti minőségben, a központi nyomozó parancsnokság vasúti szárnyához Budapestre, *dr. Török Gyula* psz. zászlóst, szárnyparancsnok-helyettesi minőségben, a székesfehérvári II. kerület tatabányai szárnyához, *Veres Győző* psz. zászlóst, oktató tiszti minőségben, a debreceni VI. kerület debreceni csendőr századához, *dr. Vörös Géza* psz. zászlóst, beosztott tiszti minőségben, a székesfehérvári II. kerület székesfehérvári szárnyához, *dr. Zsidovics Tibor* psz. zászlóst, szárnyparancsnok-helyettesi minőségben, a kolozsvári IX. kerület nagybányai szárnyához; felmentette: *Jakabos István* őrnagyot, a szegedi V. kerület makói tanszázadának parancsnokát jelenlegi szolgálati állása alól.

Nyugállományba helyezés. *Rieger Mihály* kassai VIII. kerületbeli g. alezredes nyugállományba helyezése 1944. évi november hó 1-ével a saját kérelmére elrendelt felülvizsgálat eredménye alapján elrendeltett.

Sportjelvények adományozása. A m. kir. honvédelmi miniszter úr a sport terén elért kiváló eredményeik alapján adományozta a Nagy honvéd sportgyűjteményét: *Perlak Elemér* századosnak, Tamási Jenő főhadnagynak, Mohácsi Mihály törzsőrmesternek, Rácz Elemér őrmesternek, Bali János, Baticz Géza, Bielik Antal, Bodnár József, Demsa Sándor, Ferenczi Gyula, Ficza János, Horváth György III., Kardos Imre, Kürthy Gábor, Malics István, Papp István III., Papp Sándor, Pollersák István, Szűz Jenő szakaszvezetőnek; a Kis honvéd sportgyűjteményét: *Szenimihályi Endre* g. főhadnagynak, Lovas Ferenc törzsőrmesternek, Kecskés Miklós, Kiss András I., Nagy Sándor őrmestereknek, Barta Sándor, Bors József, Csabai János, Gacsádi József, Gödöny Mihály, Kiss Ferenc I., Mészáros József, Németh Antal I., Németh István I., Szabó István VIII., Szabó Lukács, Szekeres László, Tömöri Gábor, Tronka Béla, Vényige Sándor, Zubor Lajos szakaszvezetőnek, Kocsis Balázs psz. szakaszvezetőnek, Klajtkó István, Török Imre, Viszló Sándor psz. tizedeseknek, Csorba Mihály psz. őrzetőnek.

BAJTÁRSAINK FIGYELMÉBE! A m. kir. honvédelmi miniszter úr intézkedése folytán lapunk 1944. november 1-től kezdődőleg további intézkedésig átmenetileg havonként csak egyszer — minden hó 1-én — jelenik meg.

Egyben közöljük bajtársainkkal, hogy a folyó évi szeptember hó 1-i számunk 551. oldalán hirdetői 1945. évi csendőrségi zsebkönyvet a háborús nehézségek miatt nem adjuk ki. Kérjük a gazdasági bivatolókat, hogy a zsebkönyv árának levonását mellőzzék. **Szoigalmi díszterem adatlása.** A m. kir. honvédelmi miniszter úr odaittette a Szolgálati Dísztermet 35 évi tényleges szolgálati idejüknek betöltése alkalmából 1944. október 7-ével: Horváth József IV., Várnagy Sándor, Mikolai Lajos alhadnagyoknak (I. ker.), Szigeti Bálint alhadnagyoknak (III. ker.), Varga József III. alhadnagyoknak (IV. ker.), Mészáros Lukács, Serfőző Mihály alhadnagyoknak (V. ker.), Rajó Sándor, Várnai János alhadnagyoknak (VI. ker.), Zudor János főtörzsőrmesternek (VI. ker.), Adám Béla törzsőrmesternek (VI. ker.), Bojtár András, Ládházi Márton alhadnagyoknak (VII. ker.), Pap László alhadnagyoknak (VIII. ker.), Bagoly András alhadnagyoknak (IX. ker.), Körösi József, Székely István alhadnagyoknak (X. ker.), Kertész Mihály főtörzsőrmesternek (X. ker.); 1944. október 8-ával: Földvári András alhadnagyoknak (III. ker.), K. Horváth Tamás törzsőrmesternek (VI. ker.); 1944. október 20-ával: Rádegyi Mihály főtörzsőrmesternek (VI. ker.); 1944. október 21-ével: Szakonyi József alhadnagyoknak (X. ker.), Gyöngyösi József alhadnagyoknak (I. ker.).

A csendőrségi jutalmazási alapra felajánlott jutalékok: a budapesti I. kerületben: Szabó Lajos III. törzsőrmester, Záhonyi József csendőr együtt 126 P 72 f; a székesfehérvári II. kerületben: Szekeres József őrmester, Dénes István szakaszvezető együtt 98 P 32 f, Tóth Ferenc törzsőrmester, Molnár István psz. tizedes együtt 44 P 52 f, Bakos Miklós törzsőrmester, Andorka László szakaszvezető együtt 1 P 84 f, Jóbhágy József, Vass György szakaszvezető együtt 8 P 32 f, Tölgyes István főtörzsőrmester, Perjési István szakaszvezető együtt 20 P 40 f, Lengyel Imre törzsőrmester, Pálfiák György szakaszvezető együtt 254 P 88 f, Bányai László őrmester, Tarnai János szakaszvezető együtt 22 P 74 f; a szombathelyi III. kerületben: Bogнар Márton őrmester, Herbai József, Rábafalvi Péter szakaszvezetők együtt 24 P 85 f, Nemesi József főtörzsőrmester, Lakatos János szakaszvezető együtt 24 P 75 f, Répcevígyi Ferenc őrmester, Novák György szakaszvezető együtt 397 P, Szabó Szilveszter főtörzsőrmester, Kemencsi Imre, Keszhelyi István, Boros János szakaszvezetők együtt 24 P 85 f, Kis Kády Ferenc 50 P. a pécsi IV. kerületben: Nagy Sándor III. főtörzsőrmester, Pátfalvi Lajos, Nagy István III. őrmesterek, Fekete György szakaszvezető, Szöllösi Ferenc, Kiss János III. psz. tizedesek együtt 37 P 20 f, Mészáros József III. szakaszvezető 8 P 92 f, Molnár József III. őrmester, Bőcz Lajos szakaszvezető együtt 14 P 88 f; a kassai VIII. kerületben: Bende Sándor, Bogнар Lajos szakaszvezetők egyenként 35 P 63 f, Pinczés Ferenc, Helmezi Béla szakaszvezetők egyenként 18 P 35 f, Baráth György, Bíró Miklós törzsőrmesterek egyenként 1 P 22 f tetteiről és feljelentési jutalékban részesültek. A jutalékokat valamennyien felajánlották a csendőrségi jutalmazási alapra. A jutalékokat a m. kir. honvédelmi miniszter úr elfogadta.

Csendőrségi Közlöny. 41. szám. Hadművelési kiírásai területéről visszavont csendőrszemélyek családtagjainak segítése és nyilvántartása. — 42. szám. Must. besúrtásának engedélyhez kötése. Nemzetőrség szervezése. Kiírásról kapcsolatban kerékpároknak honvédelmi szolgáltatás ebből való igénybevétele. Lábbeliek vastalpszeggel, orrvédóval való ellátása. Fataipó szandálók viselése. Hősi halált halt csendőrök emléklapjainak nyilvántartása. Átköltözéskor általános összegszerű megállapítása. Csendőrségi nyomtatványok rendelkezése. — 43. szám. Egyéni fegyverténnyel különös érdemet szerzett harcosok soron kívüli előléptetése. Lakóházi riasztóügyleti szolgálat szükségesszerűn élelbeléptetése egyes városokban és községekben. Az 1944/45. évi fatermelés rendjének biztosítása. A 18—48. éves katonai (csendőri) szolgálatot nem teljesítő férfiak összeírása. Alkalmatlansági bizonyítványok kiadásának megszüntetése a nyugállományú és szolgálaton kívüli viszonybeli csendőrgyőnekek részére. Hadműveletek következtében állomáshelyükről eltávozni kényszerült csendőrszemélyek segélyezése.

Adományok bajtársaink menekült hozzátartozóinak megsegítésére. Kaposvári csendőr század parancsnokság mezejel, tiszthelyettesei és legénye 569 pengő, Bartók István őrmester Csáb 50 pengő, Buda István főtörzsőrmester 50 pengő, Benedek Aron szakaszvezető Legénye 50 pengő, Horváth Mátyás törvényszéki íróadatlást nt. 8-10 pengő, Horváth Mátyás törvényszéki íróadatlást nt. 8-10 pengő, Alsóimihályi 10 pengő, Dankó László ny. áll. főtörzsőrmester Budapest 10 pengő.

Megjelent a Magyar Szárnyak legújabb száma. Előljáróban a lap hadijudoklik-cikkeket közöl a magyar repülőterektől. Honvédeink repülőteret építenek, ezt írja le részletesen egyik riport. Két német hadijudoklik magyar vadászok egyszerű hadijeléről számol be. A hadijudoklikokat képek díszítik. A repülőtechnika és az ezzel kapcsolatos új szerű eszközök érdekességeit ismerteti Nagy Ernő a hőreakciósajtáról írott cikkében. Ismerteti a lap az amerikai rakétavadászgépet is. Urbán Gábor a repülőgépek rádióadás feladatáról beszél. A légvédelem nagyszerű új szerű eszközeinek, az elektromágneses távmérőnek, röviden rádiótelefont mindon működési elvét, változás elrendezését megismerjük a lap cikkéből. A Messerschmitt Me 210. német-magyar gépet számos képpel illusztrált cikk mutatja be. Vitéz Jávonyi Árpád százados cikksorozatát folytatja az ifjúság részére. A 8.5 tonna bombaterhű amerikai szupererőd kémi és leírását is hozza a lap s végül közli Czillei Géza repülőtervezési is. A Magyar Szárnyak új számának ára 1 P. Munkájának támogatásáért a kiadói hivatal (VII., Király-u. 93) kívánatra küldi.

Ki tud róla? Sebastuén Péter főtörzsőrmester, kőtelepyáni őrsparancsnokot keresi felesége, aki Tolna községben tartózkodik húsnál és jól van.

Vida György tolnai őrsbeli törzsőrmestert keresi felesége, aki Tolna községben tartózkodik.

Kolozsi István főtörzsőrmestert, aki legutóbb Háromszék megye, Nagyrajta községben szolgált, keresi édesanyja, öz. Kolozsi Józsefné, Andornaktálya;

Tyukos Ferenc őrmestert, aki a szatmármegyei erdődi őrsön szolgált, keresi édesapja, Tyukos János bognár-mester, Kánénd;

az uzsoki őrsbeli bajtársait keresi Nagy László IV. szakaszvezető, Tábori posta D. 850;

Bogály Gyula őrmestert, aki az udvarhelymegyei homaródszentpáli őrsön szolgált, keresi édesapja, Bogály János igazgató-tanító, Pécs;

Döbörhegyi István szakaszvezetőt, aki a kolozsborsai őrsön teljesített szolgálatot, keresi édesapja, id. Döbörhegyi István ny. áll. rendőrfőtörzsőrmester, Alsóság;

Palotai Lajos alhadnagyot, aki a tótkomlósi őrsön szolgált, keresi fia, Ifj. Palotai Lajos mérnök-hallgató, Pásztó, Fő-u. 557;

Remetel József őrmestert, aki a buzai őrsön szolgált, keresi Szabó Károly, Diósgyőr-Vasgyár, Pocogó 24. sz.;

Serfőző Mihályné szül. Kiss Rozáliát, aki 1944. október 9-én Szabadkáról Kiskunhalas-Nagykörös felé utazott, keresi férje, Serfőző Mihály alhadnagy, Baja, törvényszéki épület;

Urbán Mária szül. Kiss Rozáliát, aki 1944. október 4-én Péterréve községből Dunántúlra menekült, keresi Erdős János szakaszvezető Baja, törvényszéki épület;

Varga József őrmester holléte iránt érdeklődik a felesége, Kéri, küldjön magáról hírt Budapestre, II. Margit-körút 7. szám alá, Pleiner János leveleivel, akinél ő jelenleg lakik.

Soós Ferenc főtörzsőrmester, dornavölgyi őrsparancsnokot keresi felesége, aki jelenleg Dombóváron, Teleki-út 4. szám alatt lakik. Mielőbbi értesítést kér tőle vagy attól, aki férje sorsáról tud valamit.

Csatos István főtörzsőrmestert keresi felesége, hogy Kun-szentmiklósi vagy a Belügyminisztérium XX. osztályának segédtisztjéhez, Budapestre küldjön értesítést magáról.

Nagy István I. alhadnagy, gyergyószentmiklósi szakaszparancsnokot keresi Magyarai Zoltán ref. lelkész, akinek új címe Rákosszentmihály, Thököly-út 142. (Özv. Ráosz Géznéé címén.)

Tulipán István alhadnagy, hosszúpályi őrsparancsnokot keresi felesége és gyermeke, akik Törökórány (Somogy megye) községben tartózkodnak és jól vannak.

Máthé Jenő szakaszvezető, aki Kolozsvárról Székesfehérvárra, a csendőr nyomozó alosztályhoz helyeztetett át, ke-

resi feleségét, szül. Juhász Margitot, aki Kőrösladányban, Bem főbörnk-u. 36. szám alatt lakott.

Pásztor József turkevei őrsbeli törzsőrmestert értesíti felesége, hogy jelenleg Csány községben, Halvani-út 273. szám alatt lakik.

Vitéz Balogh Márton tihucui őrsbeli őrmestert keresi édesanyja, Balogh Mártonné, Mezőkövesd, Magyarórköz 33. szám alatt lakos.

Harmat István I. főtörzsőrmestert keresi felesége, Igar, Fő-u. 15. Aki a keresett személyekről valamit tud, azt közölje a megadott címekre.

SZEMÉLYI HÍREK.

Előléptek próbaszolgálatos tizedesé a budapesti I. kerületben: Szabó Balázs, Kucsura István, Tolvaj János, Rádi Béla, B. Mészáros Márk, Bendek János, Bagi István, Kasza Lajos, Hóli János, Fonyó Ferenc, Töröcsik József, Virág István I.; a pécsi IV. kerületben: Kremer József; a debreceni VI. kerületben: Arvai János, Dömsödi Mihály, Nagy Imre, Bodor Sándor, Püski János, Szemenyei István, Kiss Imre; a kolozsvári IX. kerületben: Juhos Imre, Ballók János, Vlasan István, Tamás József I., Hován Sándor, Nemes János, Képrő András, Bodózi Mihály, Kárási János, Bagi József II. próbaszolgálatos őrzető; próbaszolgálatos őrzetővé a pécsi IV. kerületben: Horváth Gyula VII., Komáromi János, Makarész János, Bende Imre, Barabás Endre, Bors József, Csaba Antal, Csuka Antal, Czövek József, Dakó Pál, Farkas Ferenc, Filler József, Gelencsér György, Hajgató József, Horgos Sándor, Horváth Lajos, Kalmár Lajos, Kolics József, Kun Gyula, Kuti István, Landi József, Lovász Gergely, Mences István, Nagy István, Nádasdi Lajos, Parragh János, Pendi Géza, Péter István, Pinterics Sándor, Pithel János, Rácz József, Reiner Lajos, Roszkopf Sándor, Sipos-Szabó Alajos, Spillák János, Suskovics György, Szabó Béla, Szabó János VI., Szabó János V., Szócenyi Jenő, Szigeti László, Szűz Ferenc, Tóth György I., Tóth József IV., Tóth Lajos V., Török István, Varga József VI., Varga Péter, Vida György, Vörös János; a miskolci VII. kerületben: Asztalos Lajos, Ludvig György, Veszalovszki János, Bajzath Bertalan, Bogdán Ferenc, Szakál István; a kassai VIII. kerületben: Gavallér Károly, Dávid Bertalan, Prekopcsák Pál, Balázs Pál, Asztalos Lajos, Horyáth János, Patlók Miklós, Bódi Lajos, Zsolnányi Mihály, Trencsenyi László, Balázs József; a kolozsvári IX. kerületben: Sebestyén Ferenc, Gecse Benjámin, Botos József próbaszolgálatos csendőr.

Kinevezés. A budapesti I. kerületben: Vatai György, Horváth Béla, Boros Lajos főtörzsőrmester alcsoportvezetővé, Járomi Imre, Nádházi Lajos v. törzsőrmester, Börcsök Péter törzsőrmester ideiglenes őrsparancsnokká, Berkó László, Szabó Sándor IV. főtörzsőrmester őrsparancsnokká; a miskolci VII. kerületben: Mészáros László főtörzsőrmester őrsparancsnokká kinevezetett.

Véglegesítették az alábbi szakaszvezetőket az előírt próbaszolgálati idő letelte után. A székesfehérvári II. kerületben: Mohács Lajos I., Szabó Ferenc, Visnyei János, Borka Ferenc, Csóka István, Lelkes László, Molnár Sándor I., Kapczella István, Biró Ferenc, Kozák József; a szombathelyi III. kerületben: Horváth Gábor II.; a pécsi IV. kerületben: Rigó József, Bujdos Mihály, Tolnai István, Kajári Mihály Boda Ferenc, Fazekas Antal, Vas József, Solyomvári György, Nagy Gyula III., Percsi Sándor, Kertész István I., Csell Miklós, vitéz Hajnai János, Kispál András, Paréj Imre, Gecsel István, Szujó Péter, Szabó Miklós, Szilágyi Mihály, Nagy Gábor, Szücs Gábor, Bartha Sándor, Kőszegi István, Földi János; a miskolci VII. kerületben: Kiss Vencel, Jambor János, Király Ferenc, Szundi István, Gajdos Imre, Borbás Sándor, Muskatál Miklós; a kassai VIII. kerületben: Herczeg Ferenc, Nagy Kálmán III., Szabó Béla III., Cser Károly, Mészáros István, Kovács Lajos III., Molnár Imre, Fedelin Sándor, Nagy Sándor II., Bajzath László; a kolozsvári IX. kerületben: Felker László, Tankó János, Suba Gyula, Márton János II., Harcság Ferenc, Máthé Zsigmond, György István, Siklódi Péter, Tóth Gyula, Deák Béla, Sz. Mórész Imre, Balázs-Lukács Ignác, Kancsura János, Tóth József III., Papp Zsigmond, Zajzon Pál, Ferencz Vilmos, Daróczy Mihály, Horváth Pál János, Galambfalvi Albert.

Házasságok kötődtek: Botond László főhadnagy és Tar Antónia Erzsébet Budapestben, dr. Neszmélyi Zoltán százados és Varjú Márta Kőmlődön; a budapesti I. kerületben: Gelencsér István őrmester és Ármiczki Erzsébet Budapestben, Gál Lajos III. őrmester és Szegvári Mária Ilona

Szegváron, Kis Cz. Gyula törzsmester és Vörös Etel Lovasberényben, Tatal Gyula őrmester és Németh Mária Bón, Kalász Győző őrmester és Nacsá Anna Ilonka, Tóser Béla őrmester és Kozma Ilona Hejcsabán, vitéz Biró Ferenc őrmester és Borsos Borbála Gizella Budapesten; a székesfehérvári II. kerületben: Takács Pál főtörzsmester és Helyesvári Mária Bársonyoson, Szabó Mihály II. alhadnagy és Jánbor Erzsébet Feisőgallán, Czuppon Béla őrmester és Sándorfi Éva Ercsiben; a szombathelyi III. kerületben: Tatar Sándor szakaszvezető és Göncz Irma távházasságot, Imre György őrmester és Kovács Magdolna Szombathelyen, Vörös János I. őrmester és Oszterbauer Ilona Nagylengyelen, Sebestyén Vilmos őrmester és Hajas Mária Kiszentgróton; a pécsi IV. kerületben: Szamos György törzsmester és Schwemmer Terézia Nagyatádon, Pál István őrmester és Gárdonyi Anna Szekszárdon, Utasi József őrmester és Németh Irma Sár-bogárdon, Tóth Sándor VI. őrmester és Benedek Erzsébet Debrecenben, Póli Ferenc őrmester és Bodai Anna Pécsen, Csató Károly őrmester és Papp Mária Köröshegyen, Kovács János VII. őrmester és Kormos Mária Szekes, Kúri Ti-bor őrmester és Papp Gizella Kisvejkén, Bánfalvi Gyula őrmester és Bauer Margit Szekszárdon; a miskolci VII. kerületben: Nagy János I. őrmester és Farkas Erzsébet Ipoly-szállkán, Lajos Imre őrmester és Less Verona Rétságon; a kassai VIII. kerületben: Balla Imre őrmester és Farkas Irma Lujza Hajdúszoboszlón; a kolozsvári IX. kerületben: Sugla Sándor szakaszvezető és Maár Anna Váradszentmár-tonban, Rajna Imre őrmester és Antók Irén Lékán, Valen-tin András szakaszvezető és Kovács Rozália Kolozson.

Született. A budapesti I. kerületben: Császár András v. törzsmesternek András Ottó fia, Kiss Vendel törzsmes-ternek Tibor Vendel fia, Hegyaljai József őrmesternek Hilda Ildikó leánya, Keresztes György főtörzsmesternek Pldikó Irén leánya, Baráth János őrmesternek Márta leánya, Berta Lajos őrmesternek Zoltán Ferenc fia, Szurmi István őrmesternek Márta leánya, Csöke László főtörzsmester-nek István Csaba fia, Kiss Imre törzsmesternek Edit leánya, Czunyi János őrmesternek Valéria Éva leánya, Onody István őrmesternek Márta leánya, Farkasfalvi Mi-hály főtörzsmesternek László fia, Felföldi József törzs-őrmesternek Mihály fia, Papp Mihály törzsmesternek Mihály fia, Biró Lajos őrmesternek László Sándor fia, Doktor József őrmesternek Edit leánya, Szücs Balázs törzs-őrmesternek Emília Ilona leánya; a székesfehérvári II. kerületben: Vázsonyi Vencel törzsmesternek Éva leánya, Gyűrű István őrmesternek Mária Gyöngyi leánya, Chapó István őrmesternek Margit Rozália leánya, Papp János őrmesternek János Pál fia, Ilásházi Ferenc főtörzsmester-nek Marianna Mária Agota leánya, Illés Ferenc törzsmes-ternek Miklós Zoltán János fia; a szombathelyi III. kerület-ben: vitéz Kerese János alhadnagynak Rozália leánya, Acsádi Mihály főtörzsmesternek Mária Irén Anna leánya, Székely József főtörzsmesternek Mária Ibolya leánya; a pécsi IV. kerületben: Körös Lajos törzsmesternek Ist-ván fia, Pászthory István törzsmesternek Zsuzsanna Erzsébet leánya, Igali Ferenc főtörzsmesternek Anna Éva leánya, Csengődi Pál főtörzsmesternek Pál István fia, Széplaki László őrmesternek László fia; a debreceni VI. kerületben: Budai András főtörzsmesternek András fia, Bak András főtörzsmesternek Marianna leánya, Tölgyesi Ferenc őrmesternek Ferenc fia; a miskolci VII. kerületben: Lovas Ferenc törzsmesternek Melinda Éva és Mária Mag-dolna leányai; Tahy József őrmesternek Julianna Mária leánya; a kassai VIII. kerületben: Kasza Lajos fő-törzsmesternek Sándor István fia, Tóth Gyula őrmester-

nek Tibor Gyula fia, Szakál Antal őrmesternek Edit Ilona leánya, Seres János törzsmesternek Iván János fia, Baráth Mihály őrmesternek Mihály fia, Gál Lajos II. ör-mesternek István Lajos fia, Czegledi Ignác főtörzsmes-ternek László fia, Szepesréti József őrmesternek Zsuzsanna-leánya, Hegedűs András őrmesternek András fia; a kolozs-vári IX. kerületben: Kolozsi Sándor főtörzsmesternek István János fia, Lipcsei Ferenc főtörzsmesternek Ferenc Zoltán fia, Galántai András őrmesternek István Alajos fia.

Halálozás. Békefi József főtörzsmester József fia Bu-dapesten, Doktor József őrmester Edit leánya Kapos-váron, Várti Imre törzsmester Éva Etelka leánya Székesfehérváron, Tóth András őrmester Gizella Erzsé-bet leánya Zselizén, Turcsányi János főtörzsmester felesége szül. Szabó Amália, János és Ernő fiai bombatámadás következtében Mezőtúron, Ujj István törzsmester Márta Margit leánya Hevesen, Katona Nándor törzsmester Anna leánya Tállyán, Ormos József főtörzsmester Sarolta leánya Kassán, Felföldi Lajos őrmester Lajos fia Zilahon.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Közleményt nemcsak a csendőrség tagjaitól fogadunk el, hanem másoktól is, tizenöt hasábnál hosszabbat azonban csak előzetes megállapodással. — A közlemények fogalma-zási átcsiszolásának és — ha szükséges — tartalmi módosításának, valamint a töriésnek és a kiegészítésnek jogát fenntartjuk magunknak.

A kéziratot a papírlapnak csak egyik oldalára, félhasá-bosan és lehetőleg írógéppel kell írni. Olvashatatlanná vagy nevértelen kézirattal nem fogadjuk. A kéziratok sorsáról ebben a rovatban küldünk üzenetet. Vissza csak akkor küld-jük a kéziratot, ha a szerző megnevezett és bélyeggel ellátott borítékot mellékel hozzá. A megjelent közleményeket lisz-teteldijban részesítjük.

A megjelent közleményekre, fényképekre, rajzokra fenntartjuk tulajdonjogunkat, beleegyezésünk nélkül tehát sem másutt közölni, sem utánpótlással nem szabad azokat.

Közlemények külföldi nyomdába a szerződésekben megállapított árszabás szerint készíti el.

Minden hozzáértett levélre a szerkesztői üzenetek-ben válaszolunk, jelige alatt. Jellegű legcélszerűbb kisebb helység nevét, vagy útjegyű számot választani. Aki jeligét nem jelöl meg, annak neve kezdőbetűi és állomáshelye meg-jelölése alatt válaszolunk.

Levéiben akkor sem válaszolunk, ha a beküldő bélyegét mellékel.

Kérdésekre kérdésekre nem szerkesztői üzenetben, ha-nem a „Csendő Lexikon” rovatban felelünk.

Brunnhuber

udvari és kamarai FÉNYKÉPÉSZ

BUDAPEST, VIII., BAROSS-UTCA 61. TELEFON: 134-171

Művészi hímek készítése, fényképek, aquarell, olajfestmények, fényképezőgépek, rajzolóeszközök, kőszelvények, kőszelvények, kőszelvények, kőszelvények

Csak kifogástalan árút

szállító cégek hirdethetnek lapunkban. Ehhez az is szükséges, hogyha olvasóinknak a vásárlások során bármelyik cég ellen kifogása merül fel, az a mi tudomásunkra jasson. Kérjük tehát olvasóinkat, közölni velünk kifogásaikat, hogy legos panasz esetében törölhessük hirdetésink sorából az illető céget.

Minden levelet teljes névvel és rendfokozattal alá kell írni és az állomáshelyet is fel kell tüntetni. Hozzáértett leveleket nem terelünk szolgálati útra, írójukról és tartalmáról senkinek sem adunk följelölést.

Előfizetést csak a csendőrség nyugállományú tagjaitól, továbbá a honvédség és a m. k. r. rendőrség, a bíróságok, az igazgatási és a köznevelési hatóságok tényleges és nyugállományú tagjaitól fogadjuk el, másiktól nem. Előfizetést a nyugállományú csendőröknek, valamint a honvédség, a rendőrség, a bíróságok, az igazgatási és a köznevelési hatóságok tényleges és nyugállományú tagjaitól részére az 15 pengő, nyugállományú csendőrtörzslétszám részére pedig az 12 pengő, a legkisebb előfizetési idő: félév.

Az előfizetési díjat a „Csendőrségi Lapok” 25.342. számú postafiókárkönyvtári csekk számlájára kell befizetni.

Címváltozást mindenki maga köteles felírni közölni. Címváltozás bejelentésekor a nevet, rendfokozatot, a régi és az új címét pontosan és jól olvashatóan kell megírni.

Törhetetlen. Csak azt tanácsolhatjuk, hogy mennyiszázonny jelentse az esetet az ügyvezető előjárójának és ugyanakkor kérjen más beosztást. Ilyen előzmények után kérésre bizonyára teljesíteni fogják.

Egyébnyös. Az őrsőkre behívott nemtényleges legénység a napibetűi felvétele tekintetében azonos elbírálásban részesül a közgazdálkodás rendes tisztaival. (A. október 15-1. számunk 681. oldalán „Nemtényleges” jellegű üzenetünk.) Ebből viszont az következik, hogy a nemténylegeseknek vállalniuk kell a közgazdálkodás rendes tisztaival terhelő kötelezettségeket is, ami főbbek között az is jelenti, hogy a napibetűt visszaléptetésnek — ha csak előre bejelen-tett részleges elkezéssel — az őrsőre — ha szükséges — csak közös meggyezés alapján lehetőséges, egyébként a közgazdálkodás nem kötelezheti a napibetűt visszaléptetésre, csak a Határozványokban felsorolt esetekben.

Üreg esatár. 1. A tényleges szolgálatra behívott nyugállományú csendőrtörzslétszám feladata az őrsők tehermentesítése a rendkívüli viszonyok következtében felszámolt munkában. Tapasztalatokra, tudásukra nagy szükség van a testületnek és az az alkalom van hasznosítani a szolgálati útra. Kétségtelen azonban, hogy nyugállományba helyezték óta tényleges szolgálatra történt behívásuk a testület szervezeti korszerűsödését, feladataira bevált és ennek megfelelően a szolgálatban eljáró csendőrrel szemben követelmények is növekedtek. Ezeknek a követelményeknek csak a megszakítás nélküli szolgálatot teljesítő tényleges állományú csendőrtörzslétszám — kiképzése és állandó továbbképzése folytán — felelhet meg nehezebb nélkül, míg a nyugállományból behívott bajtársak, különösen törzslétszám szolgálati feladataik első időszakában, nehezen tudják felvenni az új, a tényleges szolgálatra behívott nyugállományú csendőrökkel bizonyos ideig csak a tényleges állományúak irányítását és parancsnoklása mellett lehet szolgálati feladatokra alkalmazni. Egészen természetes tehát, hogy korábban és rangban általában tényleges állományú csendőr adott esetben járőrvetelője lehet, sőt kell is, hogy legyen tényleges szolgálatra behívottaknak. Ezt be kell írni mindenkinek. 2. Kivételesen múltánylást érdemlő esetben, a H. M. úr még ilyen előzmények után is engedélyezheti a múltánylást. Magától értetődik, hogy ilyen esetben a nő erkölcsöségét különösen beható vizsgálat alá veszik. 3. A levélben jellemzően leírt bajtársi igen jóval áll a csendőrség munkájában. Ha valóban olyan, amilyennek leírta, bizonyos lehet abban, hogy előbb-utóbb észretérül azok az előjárók, akiknek ez a kötelessége, mert a salett-ember nálunk nem maradhat sokáig észrevétlenül. Elsősorban a közvetlen parancsnok figyelmét kell az ilyenre felhívni a jelenlét mindazai, amit leveleiben nekünk megírt. Ez kötelesség a testülettel szemben.

Sz. L. szakt. Csök. 1. A Szul. 250. pontja szerint a járőrvetelő, az 566. pont határozványai szerint, az őrsőparancsnok jelöl ki. Az 566. pont kimondja, hogy járőrvetelőként elvben a járőrnek legmagasabb rendfokozatú. Il-letőleg rangban legidősebb tagját kell alkalmazni. Rang-ban fiatalabb (de nem alacsonyabb rendfokozatú) csendőrt a járőr vezetésével csak akkor szabad megbízni, ha ő a járőrvetelői tanfolyamot sikeresen elvégezte, a rangban idősebb azonban nem. A Szul. eme pontja szerint alacsonyabb rendfokozatú egyen magasabb rendfokozatú járőrvetelője nem lehet. A levélben leírt esetekben tehát a próbacsendőr örvetelő, mégha járőrvetelő is a szolgálati tanfolyamot, nem lehet járőrvetelője a kevésbé járás szakaszvetelő-nek. Ilyen körülmények között ők ketten együtt szolgálatba nem vezényelhetők ki. A szakaszvetelői valamelyik magasabb rendfokozatú, tapasztalt járőrvetelővel kell szolgálatba vezényelni. 2. A kérdésben a Szul. 95. pontja intez. kedik. E pont 2. bekezdése szerint a legénységnek a közpén-tárk első 4 osztályának magánúton való elvégzéséhez az engedélyt az előjáró kerlet parancsnokság adja meg. Minden más, nem csendőrségi (katonai) tanfolyam és is-tetés (vizsga) elvégzéséhez — tehát a gimnáziumi érettségi-hoz is — a honvédelmi miniszter úr előzetes engedélyt kell kérni.

Gyűzőnk. F. 60. nyugati 15-1. számunkban azonos jelige alatt már véleztünk.

Bárálybanym. 1. A szűlöket tulajdonképpen a BTK 274. §-ába ültetés bűnpótlós vétségé feladó, de mivel a BTK 278. §-a értelmében a 374. §. rendelkezései nem alkalmazhatók, ha a bűnösítő az abban meghatározott eseteleményi valamely hozzátörzójának érdekében követel, a szűlöket — büntetőmód csökkenésé hiányában — nem lehet feljelenteni. 2. A pihenő még nem tartásának indokolása a levélben leírt esethez helyes. 3. A mehetetede-séknél követendő eljárás a Szul. 27. §-a értelmében in-tézkedik. Olvassa el figyelmesen. 4. Az anyagbeszerzési nehézségek mindenesre szükségesek (ezik, hogy a zirt-rendű és harcvezetőkészlet a legénység ruházata megsza-mánban kíméltesék és feleslegesen ne legyen romlásban-nak kitéve, de emellett a kiképzés szempontjainak is ma-radéktalanul érvényesülniük kell. A két szempont összeha-golás a parancsnokok kötelessége. 5. Az őrsőroda ruha-fogyásá hiány — nemhogy egész napon át, de egy pár-cig sem lóghat, mert annak nem ott a helye.

Rendőrség. N. Gy. Hiba adná be másúlési kérelmét, engedélyt nem kaphatna a levélben közölt okok miatt.

K. I. nt. 50. A nemtényleges legénység a sorlétszámosság részére megállapított állományokat kapja. Ezek a szakasz-vezetői rendfokozatban: 45 P. Daviszöld, természetbeni élelmezés vagy annak váltása (élelmezési pénzátalány), kincstári ruházat, felszerelés, természetbeni szállás, mérés-kell áru dühány (ártérítés ellenében) és a hadműveleti te-rületen napi i P. hadipótlói.

L. J. 16m. Tábori posta: B. 273. Jelentse ügyét közvet-ten liszt előjárójának, ha addig hivatalból még nem ren-dezték volna.

L. J. A kerékpár fenntartási állomány csak az őrsőkre beosztott közbiztonsági szolgálatot teljesítő legénység ré-szére illetékes, a 182.533/Vl. 6.-1942. sz. B. M. körrendele-tel meghatározott feltételek mellett. A szakaszparancsnok, ha megoly gyakran is teljesít kerékpáron szolgálatot, nem vonható az állományra jogosultak körébe, mert az állomány kifejezetten az őrsőkre beosztott, tehát kerékpáron teljesí-tendő szolgálatokra a leggyakrabban igénybevétt csendőrök anyagi kárpótlását szolgálja, kerékpárjuk karbantartásával járó kiadásaiért.

PAPIR. IRÓSZER

Csendőrségi nyomtatvány, EGYENRUHÁZATI FELSZERELÉS

szükségleteinket szerezünk be

CSERFAI ISTVÁN-161

BUDAPEST, VI., JÓKAI-UTCA 22. A nyugati p.u.-ról 2. para. Megbízható óskeresztény cég! • Pontos postai kiszolgálás.

A Csendőrlegénységi Ellátásban Részesülők Betegsegélyző Alapja (CSERBA) szolgáltatásainak újabb szabályozása.

(Folytatás.)

Gyermeküdültetés.

33. §.

Azok a gyenge, lesóványodott, vérszegény vagy más okból üdülésre szoruló 6—12 éves korú igényjogosult gyermekek, akik fertőző vagy más csoportos elhelyezést gátló betegségben nem szenvednek, a házi orvos véleménye alapján a CSERBA terhére valamely gyermek-üdültető telepre beutalhatók. A gyermeküdültetés ügyében az üdültetési időny előtt esetenként külön történik intézkedés. A beutalást a belügyminisztertől kell kérelmezni.

Műtétii segély.

34. §.

(1) Az igényjogosult családfő és családtag műtétii beavatkozás esetén felmerült költségeinek részben való fedezésére műtétii segélyben részesíthető a CSERBA terhére abban az esetben, ha a műtét az orvos rendelésében vagy a beteg lakásán végeztetett.

(2) Magánkórházi ápolás keretében végzett műtétiekért segély csak akkor engedélyezhető, ha a műtétii beavatkozás halaszthatatlanul sürgős volt, és ha az igényjogosult lakóhelyén nincs honvéd egészségügyi intézet (kórház), illetőleg közkórház (klinika), melynek közös kórtermi ápolása keretében a műtét díjmentesen elvégezhető lett volna. Honvéd egészségügyi intézetekben (kórházakban), közkórházakban (klinikákban) végzett műtét után műtétii segély nem engedélyezhető. Ha azonban a honvéd egészségügyi intézetben (kórházban) olyan egészen különleges műtétet kell az igényjogosulton elvégezni, amit a honvéd egészségügyi intézet (kórház) sebészorvosai egyébként nem végeznek, ebben az esetben a műtét költségei a CSERBA terhére elszámolhatók, e körülményt azonban az érdekelt honvéd egészségügyi intézet (kórház) a (3) bekezdésben említett úrlapon igazolja.

(3) A műtétii segély engedélyezését a 8. számú mellékletnek megfelelő „Műtétii segély” elnevezésű úrla-

pon — a műtét elvégzésétől számított 30 napon belül — kell közvetlenül a belügyminisztertől kérni. A műtétii segély összegére a belügyminiszter külön rendelete az irányadó.

(4) Az engedélyezett műtétii segélyt abban az esetben, ha a műtétért járó díjat részére az igényjogosult még nem fizette meg és ezt az orvos a „Műtétii segély” elnevezésű úrlap III. rovatában feltünteti, az orvos kezéhez kell kifizetni.

(5) Az orvosi névjegyzékbe felvett orvos a CSERBA szolgáltatásaira igényjogosulton végzett műtét után a műtétii segély díjszabásában meghatározott összegnél magasabb díjazást nem kérhet és nem fogadhat el.

Gyógyászati segédeszközök beszerzésére segély.

35. §.

(1) Az igényjogosult családfő és családtag egyes gyógyászati segédeszközök beszerzési költségeinek részbeni fedezésére segélyben részesíthető.

(2) A CSERBA az alábbi gyógyászati segédeszközök beszerzésére ad segélyt; különleges szemüveg, művegtag (múláb, műkar), rögzítő fűző, sérvkötő, haskötő (csak műtét és szülés esetén), járógép, térdrogzító gép, boka tehermentesítő gép, lemezagy, mankó, futókerék, műtét utáni protézis.

(3) Segély csak az olyan (nem luxus) kivitelben készült gyógyászati segédeszközök beszerzésére adható, amely az igényjogosult egészségének, munkaképességének vagy mozgási képességének helyreállítására vagy számottevő fokozására alkalmas. Segély 12 (tizenkét) hónapon belül csak egy ízben engedélyezhető.

(4) A segély engedélyezésére irányuló kérelmet a 9. számú mellékletnek megfelelő „Gyógyászati segédeszközök” elnevezésű úrlapon kell kérelmezni. Az úrlap I. rovatát bármely orvosnak vagy szakorvosnak a gyógyászati segédeszköz szükségességét megállapító igazolása alapján a CSERBA házi orvos, a II. rovatát a műszerész (lásszerész), a III. rovatát az igényjogosult családfő tölti ki. A fentieknek megfelelően kitöltött úrlapot az igényjogosult családfőnek a csendőrkerületi vezetőorvos (9. § (2) bek.) útján a beszerzéstől számított 30 napon belül kell a belügyminiszterhez előterjeszteni.

(5) A belügyminiszter a segély engedélyezéséről a folyamodót értesíti. A segély összegére a belügyminiszter külön rendelete az irányadó.

(6) Ha a beteg állapotában beállott változás vagy a természetes használat következtében beállott megromlás a gyógyászati segédeszköznek a kijavítását vagy újjal való pótlását teszi szükségessé, az igényjogosult az ezzel kapcsolatban felmerült költségek részben megtérítése iránt a fentiekben előírt módon kérelmet terjeszthet elő a belügyminiszterhez.

Műfogsor beszerzésére segély.

36. §.

(1) Az igényjogosult családfő vagy családtag a műfogsora beszerzési költségeinek részbeni megtérítésére a CSERBA terhére segélyben részesíthető.

(2) Műfogsor beszerzése esetében a CSERBA terhére segély csak abban az esetben engedélyezhető, ha a műfogsor legalább 8 egységből (fogból) áll, a szájból kivethető és a rágóképeség helyreállítására feltétlenül szükséges.

(3) A segély engedélyezését a 10. számú melléklet szerinti „Műfogsor beszerzésére segély” elnevezésű úrlapon a beszerzéstől számított 30 napon belül kell kérni, a azt a csendőrkerületi vezető orvos (9. § (2) bek.) útján kell a belügyminiszterhez előterjeszteni.

(4) A csendőrkerületi vezetőorvos az úrlap IV. rovatában írtak szempontjából a bemutatott műfogsort ellenőrzi, azonkívül meggyőződik arról, hogy az nem készült-e több egységből, mint amennyi a hiányzó fogak száma (pl. hét fog hiányát nyolc egységből álló műfogsor pótolja). Ilyen esetben ez a körülmény az úrlap IV. rovatában külön megjelölendő.

(5) A segélyt a belügyminiszter folyósítja és annak összegére az általa kiadott külön rendelet az irányadó.

Insulin ellátás.

37. §.

(1) Az igényjogosult családfő és családtag, ha cukorbetegségben szenved, munkaképességének fenntartásához (életbenmaradásához) szükséges insulin mennyiséget a CSERBA terhére szeresheti be.

(2) Az insulin beszerzésére irányuló kérelmet az illetékes csendőrkerületi vezetőorvosnál (9. § (2) bek.) írásban előterjeszteni. A kérelem előterjesztésénél a honvéd egészségügyi intézet (kórház) vagy (klinika) igazgatósága által kiállított bizonylatot kell, hogy a betegnél a pontos

napi mennyiségben megjelölt insulin nélkülözhetetlen volta a honvéd egészségügyi intézet (kórház) vagy közkórházi (klinikai) ápolás (tolerancia meghatározás) keretében állapítottatott meg.

(3) A kérelem alapján a szükséges insulin mennyiségnek beszerzését az alábbiak szerint a csendőrkerületi vezetőorvos engedélyezi.

(4) A csendőrkerületi vezetőorvos a három havonként szükséges insulin mennyiségéről a 11/a. számú melléklet szerinti vényt állítja ki. A vény alapján a gyógyszer a CSERBA terhére csak abban az esetben szolgáltatható ki, ha az illetékes csendőrkerületi vezetőorvos a vényt aláírásával és pecsétjével ellátta és a vényen feltüntette:

a) a beteg nevét, lakcímét és igényjogosultsági igazolványának a számát,

b) azokat a hónapokat (napokat), amelyekre a szükséges insulinmennyiség rendeltetett.

(5) A csendőrkerületi vezetőorvos az első vény kiállításával egyidőben az insulin beszerzésének engedélyezéséről a 11/b. számú melléklet szerinti úrlap kitöltésével a belügyminiszternek jelentést tenni és ehhez a jelentéshez az engedély alapjául szolgáló kórházi vagy klinikai bizonyítványt is csatolni tartozik. Egyidejűleg a további vények kiállításához szükséges adatokat nyilvántartásba felveszi.

(6) A (4) bekezdésben foglaltak szerint kiállított vény alapján a CSERBA terhére beszereshető insulin mennyiséget a beteg részére a közforgalmú (polgári) gyógyszerár díjtalanul, a honvéd gyógyszerár pedig ármentítés ellenében szolgáltatja ki. Ha az igényjogosult honvéd gyógyszerárval rendelkező állomáshelyen lakik, ebben az esetben az insulin a honvéd gyógyszerárból köteles beszerezni. A beteg a vényen az insulin átvételét igazolni köteles. A CSERBA által megtérítendő költséget a közforgalmú (polgári) gyógyszerár, illetőleg a beteg negyedévenként utólag berjesztendő számlája alapján a belügyminiszter folyósítja. A folyósítás iránti bélyegtelen beadványhoz csatolni kell a fent említett vényeket és számlákat.

(Folytatjuk.)

A szerkesztésért és kiadásért felelős:
BENEDEK MIHÁLY alezredes.

Stádium Sajtóvállalat Rt., Budapest, V., Honvéd-utca 11.
Felelős: György Aladár igazgató.

PALLADIS
R. T.
Csendőrségi felszerelési cikkek
Írószerszám és papír raktár.
BUDAPEST, VI., ANDRÁSSY-ÚT 130. I. EM.
Tévébeszélő: 120-013.

Kedvezményes árképzés
Jó Bertalanné
Bútor
bútorakronjából vásároljunk
bizalommal.
BUDAPEST, VII., RÁKÓCZI-ÚT 82. I. S. Telefon: 228-181.
Vidékre árajánlatot küldünk.

VÁSÁROLJUNK
OSZTÁLYSORSJEGYET
TÖRÖK BANKHÁZNAL
BUDAPEST, IV., SZERVITA-TÉR 3. SZÁM.

ZALKA LAJOS
SZÉKESFEHÉRVÁR, Nádor-u. 35.
A magy. kir. csendőrség szerződéses szállítója. • A m. kir. csendőrség tagjainak kedvező fizetési feltételek.

Egyenruházati cikkek
SZABÓ LÁSZLÓ-nál
BUDAPEST IX., MESTER-Ú. 36. Pontos postal kiszolgálás.

Forraláshoz,
melegítéshez,
főzéshez szabadban, háztartásban olaszárú, takarékos,
veszélytelen a
CEROLUX
SZILÁRD EGÓTABLETTA
Denat. spirítusz helyett. Kapható drogeriákban, fűszer- és
testápolószerekben.

SORSJEGYET
Kalogay Arpád
sorsjegyek áránál kedvezőbb
Bpest, VIII., Rákóczi-út 88
váltójánál.

Egyenruházat HOKSÁRI
KELETI P.-U.-NÁL BAROSS-TÉR 4
NYUGATI P.-U.-NÁL TERÉZ-KÖRÜT 60